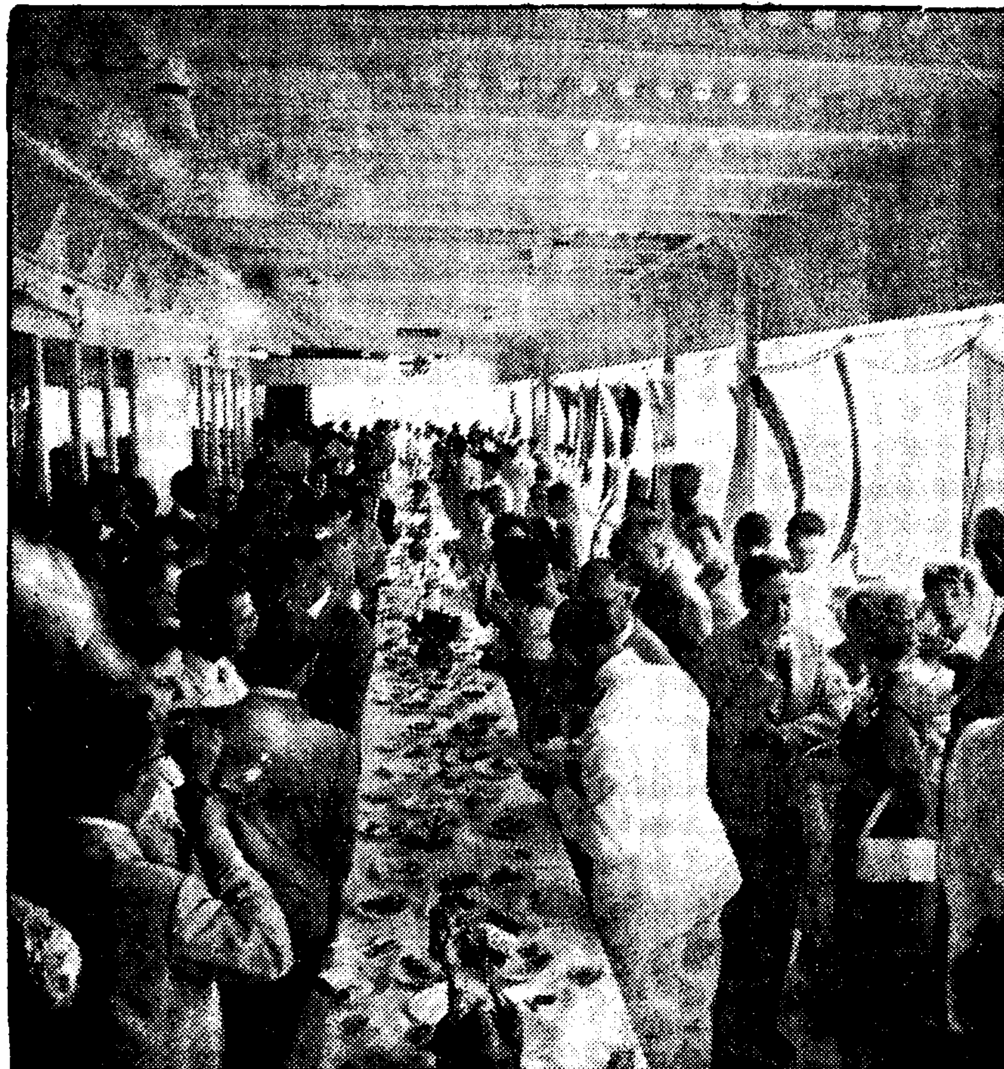
71STE JAARGANG No. 9087 MAANDAG 2 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)



Om onze lezers een indruk te geven van de enorme rij tafels, die was opgesteld voor de cocktailparty aan boord van de „Vera Cruz", is deze foto gemaakt. Hoeveel tafels het zijn? Wij hebben ze niet geteld, maar de rij was erg lang, zoals deze foto laat zien. En het bittergarnituur was goed verzorgd.

Voor het eerst in Willemstad's haven

„Vera Cruz" droom van een schip

Heel Curacao op charmante party

Willemstad. — J.l. Zaterdag kwam het luxueuze passagiersschip „Vera Cruz" van de Companhia Colonial de Navegacao, van Portugal onze haven binnenvaren en al direct was het een drukte van belang op de Prins Hendrikwerf. Ter gelegenheid van dit eerste bezoek van de „Vera Cruz" aan Curaçao heeft de agentie, de fa. Maduro & Sons, Zaterdagmiddag een cocktailparty [illegible] vond plaats op het 1e klas dek waar een lange rij tafels met bittergarnituur klaar stonden. Tegen een uur arriveerden de eerste genodigden, die werden ontvangen door de heer Luitenant-Kolonel Jose R. Rapezo Pessoa, speciaal vertegenwoordiger van de Portugese maatschappij, en de heer Mongi Maduro.

Men verzamelde in de 1e klasse salon, waar een goed bandje gezeten was dat al spoedig tot een dansje uitnodigde. De heer M. Perret Gentil, van Maduro & Sons, verzocht, nadat meerdere genodigden waren gearriveerd, allen om zich naar het dek te begeven waar men kon aanvallen op de heerlijke culinaire lekkernijen.

De Portugese waiters waren vlug en gedienstig en alle aanwezigen (ongeveer vierhonderd) kwamen aan hun trek. De cocktail die geserveerd werd, was iets zeer bijzonders. Waarschijnlijk hebben een kleine honderd genodigden de waiters om het recept gevraagd. Het was een overheerlijk, maar gevaarlijk drankje.

Tussen de bedrijven door nam de heer Perret ons nog even mede door het schip waar wij de verschillende compartimenten hebben kunnen bekijken. De eerste klas hutten leken ons kleine suite's, zij zijn ruim en fris. Het laatste komt door de airconditioning waarmede het schip is uitgerust en die ook de 1e klas hutten op temperatuur houdt.

De 2e klasse hutten zijn evenens zeer ruim en netjes, de 3e klasse aanmerkelijk kleiner doch proper. De salons zijn in een moderne stijl gehouden, één salon is tevens bioscoop.

De „Vera Cruz" is in 1952 voltooid op de werf van Johns Cockerill te Antwerpen en is het vlaggeschip van de maatschappij. Een zusterschip is de „Santa Maria", dat in 1953 is voltooid. Beide schepen hebben een kruissnelheid van 20 mijl, maar kunnen aanmerkelijk sneller varen. Eventuele vertraging kan altijd worden opgevangen. Direct bij het proefvaren van de „Vera Cruz" viel het op, dat het schip zo vast op het water ligt. De rustige slingerbeweging dankt het schip waarschijnlijk aan het feit dat er veel alluminium is gebruikt voor de bovenbouw.

Een aardige bijzonderheid in dit verband is, dat de weerstand van de romp, de vorm van de schroeven en de schroefwerking tot de gunstigste resultaten zijn ontwikkeld door een groot aantal proeven met schaalmodellen in de sleeptank van het Nederlands Scheepsbouwkundig Proefstation te Wageningen.

Aan het luchtverversings-systeem in het gehele schip is zeer veel aandacht besteed. De lucht wordt in de verschillende compartimenten als volgt ververst:

Grote salons 25 keer, kleine salons 20, gangen, halls, hutten, 10 en kombuizen, pantries, 40 keer per uur.

De 1e klasse hutten en suites, de 1e en 2e klasse eetzalen, de 1e klasse rooksalon en lounge, de schrijf- en leeszalen zijn air-conditioned. Het vaarschema voor de naaste toekomst luidt: Lisabon, Vigo, Funchal, Teneriffe, La Guaira, Curaçao, Havana, Teneriffe, Funchal, Vigo, Lissabon.

Curaçao — Lissabon (via Havana!) in 13 dagen. Ongeveer een dag later kunnen reizigers in Amsterdam of Rotterdam zijn. De treinreis is in de passageprijs inbegrepen. In de naaste toekomst zullen ongetwijfeld veel verlofgangers van de beide nieuwe schepen gebruik maken.

Nadat wij het gehele schip van onder tot boven bekeken hadden, en daarbij de stuurhut niet vergaten, vonden wij alle genodigden in de grote 1e klas salon, waar de scheepsband nog steeds tango's speelde. Vele genodigden, waaronder personen uit alle kringen van Curaçao, maakten van de gelegenheid gebruik en maakten een dansje. Wij zeiden, personen uit alle kringen van Curaçao, maar beter zeggen wij dat heel Curacao aanwezig was. Want daar waren de voorzitter van de Regeringsraad, Mr. Dr. M.F. Da Costa Gomez, de landsministers Moreno en Plantz, het Statenlid I.C. Debrot, Gezaghebber Gorsira en enkele Gedeputeerden, leden van het Corps Consulair, figuren uit de handel, vertegenwoordigers van de K.L.M., K.N.S.M. en C.P.I.M.. En allen waren het er roerend over eens dat de „Vera Cruz" een der geslaagsten was van de laatste tijd.

Het schip heeft een goede indruk gemaakt op Curaçao.

Weer opstand in Guatemala

New York. — New Yorkse radiostations riepen vandaag om dat cadetten en officieren van de militaire academie van Guatemala in opstand zijn gekomen en dat de troepen van de Regering van Kolonel Carlos Castillo Armas in actie zijn om de opstand te onderdrukken. Men verluidt zouden de communisten zich gemobiliseerd hebben en de troepen van een militaire basis zich bij de opstandelingen hebben gevoegd. De loyale troepen worden volgens de radioberichten aangevoerd door Kolonel Castillo Armas.

Recht tot het Hart

— Snel handelen is soms de oogst voor een vast besluit.

Overstromingsramp in Perzie

Teheran. — Volgens tot dusverre te Teheran ontvangen berichten zijn 180 mensen omgekomen bij een overstromingsramp nabij Ghazvin, ongeveer 100 kilometer ten Noord Westen van Teheran. Het aantal doden stijgt nog steeds. Duizenden mensen zijn dakloos geworden.

In Teheran was Zondagavond alleen voor de ziekenhuizen electriciteit beschikbaar, omdat de koelinstallaties van de generators door het overstromingswater onklaar waren geraakt.

Juin steunt Mendes France met zijn Tunesische plannen

Tunis. — Voor zijn vertrek uit Tunesië naar Parijs sprak Mendes France in Tunis zijn wekelijkse radiorede voor het Franse volk in Tunis uit. Hij zeide in deze rede, dat nodig een einde moet worden gemaakt aan de bloedige ongeregeldheden en aan het wederzijds wanbegrip. De grondslag moet worden gelegd voor een vruchtbare samenwerking. Hij zeide, dat hij met geduld gewerkt had aan de hervormingsplannen, die hij had voorgelegd, terwijl hij bezig was een einde te maken aan de oorlog in Indo-China en zich voorbereidde op de plannen voor de economische wederopbouw en sociale vooruitgang, die binnenkort in de Nationale Vergadering besproken zullen worden.

In Tunesische kringen gelooft men, dat de belofte van binnenlandse onafhankelijkheid wellicht de meeste gematigde nationalisten zal bevredigen, als die belofte tenminste snel genoeg wordt ingelost. Anderen vrezen, dat zich wellicht nog heviger uitbarstingen voor zullen doen als de nieuwe militaire resident-generaal, Generaal Boyer de la Tour du Moulin krachtige methoden zou gebruiken.

In Parijs ziet men in het feit, dat Mendes France maarschalk Juin heeft overgehaald hem naar Tunis te vergezellen een nieuw bewijs van de politieke bekwaamheid van de premier. Niemand kan Juin, voormalig resident-generaal van Marokko, er immers van verdenken in te stemmen met een plan dat de rechten en toekomst van de Fransen in Noord-Afrika in gevaar zou brengen. Het aanzien van Juin zal de verklaringen dat de hervormingen nodig zijn steun geven.

Aruba krijgt tweede zender

Willemstad. — Naar wij uit doorgaans welingelichte bron vernemen kan binnenkort de beslissing van de Landsregering tegemoet worden gezien inzake het verzoek van de heer A. M. Arends voor het exploiteren van een radio-omroep op Aruba.

Volgens deze bronnen zou het in de bedoeling liggen om hierover gunstig te beschikken, zodat Aruba binnen niet al te lange tijd over een tweede zender naast die van Kelkboom zal kunnen beschikken.

Zoals onze lezers wel weten, heeft de Radio Adviesraad enige tijd geleden de Landsminister geadviseerd de concessie niet te verlenen, maar het verzoek over een jaar weer in behandeling te nemen. De betreffende Landsminister heeft natuurlijk hierin het laatste woord.

Niet uitgedeeld

Op Curacao zijn toestellen uitgeleend

's-Gravenhage. — In antwoord van de betreffende memorie van de Eerste Kamer over de subsidie van de Sticusa ging de minister op verzoek in op de opmerking, gemaakt in het voorlopig verslag van de Tweede Kamer, over „het uitdelen van fototoestellen aan schoolkinderen".

Vermoedelijk — aldus de minister — is deze opmerking geplaatst op grond van inlichtingen, die op een minder juiste weergave van feiten berusten. De uitdeling van fototoestellen aan kinderen heeft nl. niet plaats gehad. Wel is aan het Cultureel Centrum op Curaçao op verzoek fototoestellen ter beschikking gesteld voor een cursus fotografie om de jongelui de schoonheid van het eigen land te leren zien en de zelfwerkzaamheid te stimuleren. Om ook in financieel opzicht minder bedeelden hiertoe in de gelegenheid te stellen, wenste het centrum gaarne fototoestellen om deze uit te delen. Door de Sticusa is — naar het de minister wil voorkomen — terecht aan dit verzoek voldaan.

De cursus was aanleiding tot het organiseren van een tentoonstelling van het werk van de deelnemers, die veel belangstelling en waardering heeft ontmoet.

Waardevolle papiermachine in Nederland verbrand

Velzen. — Een achtste van de Nederlandse papierproductie is uitgevallen toen Zondag een razend snel uitslaande brand van een van de vier papiermachines van de NV van Gelder & Zonen te Velsen een volkomen onbruikbaar wrak maakte. Het was op een na de grootste krantenpapiermachine in Nederland. De toch reeds nijpende papiersituatie in Nederland wordt hierdoor nog moeilijker.

De machine had een capaciteit van 2½ ton papier per uur.

De directie van de NV heeft zich per radio tot haar arbeiders van de fabriek te Renkum gewend en hun verzocht hun vacantie op te schorten om te helpen het herstel te bespoedigen. Men hoopt hierdoor de ergste terugval in de productie te kunnen opheffen.

De schade beloopt vele malen honderd duizend gulden.

Suriname-Nederland: 3-4

Oranje-zege op Suriname door betere techniek

◆ Paramaribo. — Nederland versloeg Suriname met 4—3 in de eerste ontmoeting op het voetbalveld te Paramaribo. De wedstrijd werd gedeeltelijk in een flinke regenbui gespeeld. De betere Nederlandse speltactiek gaf de doorslag en resulteerde in een uitgesproken overwicht in de tweede helft. De Hollanders hebben weinig last gehad van de temperatuur, dank zij het feit, dat er gistermiddag geen zon was en dank zij de regenbui, die verfrissend en verkwikkend werkte voor de Europeanen.

Van de uittrap af ging de bal regelrecht in het Surinaamse doel, zonder dat een Surinaamse speler er aan te pas kwam. Het halfhoge schot van van der Gijp dat deze verrassende aanval besloot passeerde keeper Nijman zonder dat deze er iets aan kon doen (0—1). Maar in de zesde minuut egaliseerde Kogeldans de stand met een zeer fraai doelpunt (1—1). — Suriname kreeg nu een licht overwicht dat door Leo Rack werd uitgedrukt in een verrassend doelpunt na een snelle soloren (2—1). — Het spel ging hierna wat op en neer tot dat in de twintigste minuut Luiten een goed opgebouwde aanval bekroonde met de gelijkmaker (2—2) en zeven minuten later was het van Melis, die geblunder in de Surinaamse achterhoede afstrafte met een onhoudbaar schot (2—3). De Surinaamse aanvallen, geestdriftig opgebouwd, liepen dood in het buitenspelvalletje, listig door de Nederlanders opgesteld. De Hollanders raakten steeds beter op dreef en speelden onvermoeid door in de intussen losgebarste regenbui, die alras een stortbui werd. Een minuut voor de rust werd Suriname een penalty toegewezen, welke door Mijnals senior feilloos werd benut (3—3). Na de rust kwam de betere Hollandse speltaktiek duidelijk tot uiting. Af en toe was het spel beslist te fors. Het fluctueerde, maar met de Hollanders grotendeels aan het woord. De tweede helft was ongeveer een half uur oud, toen van der Kuil het vierde Hollandse doelpunt wist te maken (3—4). Hierna deden beide elftallen nog de nodige uitvallen, maar deze hadden geen resultaat.

De match werd geleid door een speciaal hierdoor uitgenodigde scheidsrechter uit Trinidad, de heer Burnette. De Surinaamse Voetbalbond was hiertoe gedwongen, omdat de scheidsrechtersvereniging, die in conflict is met de SVB, per 1 Augustus geweigerd heeft scheidsrechters ter beschikking te stellen.

Het sportieve publiek heeft bij herhaling goedkeurend geapplaudiseerd als de Hollanders fraai spel te zien gaven.

Onze correspondent schrijft ons: Er heerste van Surinaamse zijde een gematigde optimisme gezien de twee nederlagen van Nederland op Curaçao en een gelijkspel op Aruba. Het Nederlandse elftal had in Suriname alles mee, een pracht van een grasmat, een koele middag en geen sterke passaatwind. Nederland heeft verdiend gewonnen. De overwinning had ook aan Suri-

(Vervolg op pagina 6)



Walgelijk

W'stad. — In den nacht van Zaterdag op Zondag j.l. hebben vandalen uiting gegeven aan hun verheven gevoelens door het borstbeeld van Pater Ludovicus Jansen op het terrein van de Kerk van Pietermaai te besmeuren op een wijze die onmiskenbaar op voorbedachte rede wijst.

Wat deze vrienden der duisternis in de nacht van hun lafheid deden, werd door het licht van de dag aan aller ogen vertoond: de ontering van een dode die in zijn leven geen ander ideaal gehad heeft dan het welzijn van zijn medemens, ook van hen die hem thans besmeuren.

Hebben zij aan de levenden niet genoeg, dat zij nu zelfs de doden bekladden?

Een protest heeft hier zelfs geen zin meer. Slechts walging blijft over.

Veelzeggende incidenten

Dat men in de internationale politiek de communisten niet vertrouwen kan is duidelijk gebleken uit incidenten die voor de kust van China plaats vonden.

Nadat door Chinese vliegtuigen een Brits lijntoestel neergeschoten was, zijn daarna twee Amerikaanse machines door Chinese vliegtuigen aangevallen. De minister van Buitenlandse Zaken van de V.S., Dulles, heeft onmiddellijk krachtig geprotesteerd tegen dit „bruut en oorlogszuchtig" optreden. Van de eerstgenoemde beschieting heeft Peking officieel gezegd dat het een vergissing was, die men ten zeerste betreurde, maar deze verontschuldiging kan men niet meer accepteren nu er weer dergelijke „ongelukken" hebben plaats gevonden.

Tegen de achtergrond van deze afschuwelijke gebeurtenissen moet men de jongste Sovjet-nota zien, waarin aangedrongen wordt op een nieuwe internationale conferentie om over de veiligheid van Europa te spreken. Een conferentie waarbij de Russen ook Chinese „waarnemers" willen toelaten. Maar, zoals van Westerse zijde al zo vaak verklaard is, een dergelijk gesprek heeft alleen zin als men rekenen kan op de goede wil van de tegenpartij. En de tegenpartij geeft nu slechts van kwade trouw blijk.

Een half jaar geleden is over de problemen die Moskou momenteel opnieuw zou willen aansnijden door Dulles, Eden, Bidault en Molotov uitvoerig geconfereerd, en de diepgaande discussies hebben geen enkel ander resultaat gehad dan wat de Russische plannen door de Westerse Drie unaniem werden verworpen. Over de eventuele hereniging van Duitsland, over de NATO en over de EDG werd lang en breed gesproken en de Russische afgevaardigde bleek met zijn collega's van Amerika, Engeland en Frankrijk in geen enkel opzicht tot overeenstemming te kunnen komen. De Sovjet-Unie is er in Februari niet in geslaagd de eenheid van het Westen te verbreken en de EDG te torpederen. Eind Maart deed het Kremlin in een nota over een Europees veiligheidsverdrag — waarin de fantastische opmerking gemaakt werd dat de Russen wel in de NATO wilden — opnieuw een poging om de zaak aan het rollen te brengen. Maar het Westen ging er niet op in.

De onlangs beëindigde conferentie van Genève wordt momenteel door de communisten voorgesteld als een bewijs, dat er tussen Oost en West over brandende internationale kwesties toch overeenstemming mogelijk is, en dat het niet aan hen ligt als er geen accoord tot stand komt. Reeds is door Radio Moskou een officiële verklaring omgeroepen, waarin geconstateerd werd dat er in de wereld-politieke kennelijk geen problemen bestonden die niet door onderhandelingen konden worden opgelost. En de nota die vervolgens naar Washington, Londen en Parijs gestuurd werd, vormde een tweede stap in deze manoeuvre, die vooral gezien moet worden als een hernieuwde aanval op de EDG. Dulles heeft overigens al gezegd dat hij niets voelt voor conferenties met de Sovjets, zolang zij hun houding niet radicaal veranderen.

Terecht maken de communisten zich zorgen over de EDG, die immers op het ogenblik weer kans van slagen maakt. Er wordt over het Europese leger eerst te Brussel vergaderd door de ministers van de zes betrokken landen. Dan vindt, omstreeks midden Augustus, het lang verbeide debat in de Franse Nationale Vergadering plaats. Deskundigen achten het niet onmogelijk, dat het verdrag te Parijs toch nog geratificeerd wordt. Bovendien komen er ook uit Rome berichten, die de hoop wettigen dat het Italiaanse parlement het pact, dat voor Europa van zo groot gewicht is, zal aanvaarden.

De communistische mogendheden hebben moed gevat naar aanleiding van de conferentie van Genève, die zij als een overwinning beschouwen. In de kwestie Indo-China hebben de Fransen en hun bondgenoten in het rode blok „wrede voorwaarden" moeten accepteren. Maar vooral Dulles heeft er inmiddels op gewezen dat men nu meer waakzaam dan ooit moet zijn ten aanzien van de bedoelingen van Rusland en China.

Tour de France ten einde

Bobet (Fr.) wint de grootste wielerronde ter wereld

Nolten eindigt als de beste Nederlander

Parijs. — De Fransman Bobet heeft de Tour de France gewonnen. Zijn totaaltijd in het algemeen klassement is 140 uur, 6 minuten en 5 seconden. Tweede werd Kubler, die voor de tocht van 23 dagen fietsen 15 minuten en 49 seconden langer nodig had. 3. Schaer; 4. Dotto; 5. Mallejac; 6. Ockers; 7. Bergaud; 8. Vitetta; 9. Brankart; 10. Bauvin; 11. Lauredi; 12. Clerici; 13. A. Lazarides; 14. NOLTEN; 15. Mahe; 16. VAN EST; 17. VOORTING; 18. Ruiz; 19. Rolland; 20 VAN BREENEN; 21. De Mulder; 22. Vangenechten; 23. Teisseire; 24. L. Lazarides; 25. Bahamontes; 26. Deledda; 27. Forestier; 28. Quentin; 29. Close en 30. Kemp. In totaal reden 69 renners de Tour de France uit. Bij de start waren er 110.

In het Parc des Princes waren 50.000 toeschouwers verzameld om de renners een grootse hulde te brengen en het is vooral voor Suykerbuyk droevig, dat hij de ontvangst niet heeft mogen meemaken. Hij heeft dapper gereden en het was zonder twijfel zijn hartewens tegelijk met zijn metgezellen in Parijs aan te komen. Om dit te bereiken heeft hij tot de uiterste grens van zijn krachten gevochten gedurende de gehele Tour. Hij kreeg halverwege de etappe Besancon—Epinal een diepe inzinking, maar hij wist deze depressie te overwinnen en hij was vol goede moed voor Troyes gestart.

Zonder moeite kon hij zich in het peloton handhaven. Bij de bevoorradingspost te Chaumont, 110 kilometer na de start, wilde hij zijn etenszakje niet hebben. Hij duwde het hem toegehouden zakje weg, verloor echter daarbij zijn evenwicht en smakte met de linkerschouder tegen de grond. Een dom ongeluk, dat hem verhinderde zijn hartewens, de Tour uit te rijden, te verwezenlijken. Met algemene stemmen werd hem de etappeprijs voor de grootste pech-vogel verleend.

22e étappe voor Debruyne

De 22e étappe van de Tour de France, van Nancy naar Troyes, een afstand van 216 kilometer, is gewonnen door de Belg Debruyne in een tijd van 6 uur, 35 min. en 3 sec.

Tweede werd de Zwitser Crocitorti; derde de Fransman Deledda en vierde Van Est. Op de twaalfde plaats ex aequo kwam het grote peloton, waarin de overige Nederlanders, uitgezonderd Suykerbuyk, die in de zeventiende etappe in zijn val zijn sleutelbeen had gebroken en de strijd moest staken. Het algemeen persoonlijk en het algemeen ploegenklassement was na de op één na laatste etappe onveranderd gebleven.

Laatste étappe voor Vanajo

Vanajo werd winnaar van de 23e en laatste etappe, die de karavaan van Troyes naar het Parc des Princes in Parijs bracht. Deze etappe van 180 kilometer legde hij af in 5 uur, 9 minuten en 234 seconden.

Na hem kwamen in volgorde Debruyne, België; Faanhof, Nederland; Kemp, Luxemburg en Bobet, Frankrijk nationaal, allen in dezelfde tijd binnen. Van Est werd zestiende; op de negentiende plaats kwamen Van Breenen en Voorting en als laatste Nederlander kwam Nolten binnen.

De étappe naar Troyes, de op een de laatste dus, was een parodie op de rest van de Tour. De renners bleven gegroepeerd rijden, zes uren lang en maakten grapjes onder elkaar en met hun monteurs in de wagens. De ploegleiders gebruikten de inhoud van de kruiken, die zij in hun wagens hadden om de aardige meisjes langs de kant van de weg vrolijk na te spuiten. Pas 30 km. voor de finish kwam er enig leven in de brouwerij, toen de Belg Debruyne wegliep met de Zwitser Crocitorti aan zijn wiel. Hij won in het sportpark van Troyes zonder moeite de eindsprint.



BOBET
Tour-winnaar

De Tour van etappe tot etappe

ETAPPE-WINNAAR	GELE TRUI
1e etappe: Wagtmans (Ned.)	Wagtmans (Ned).
2e etappe: Bobet (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
3e etappe: Dussault (Frankrijk)	Wagtmans (Ned).
4e etappe: Wim van Est (Ned.)	Bobet (Frankrijk)
5e etappe: Kubler (Zwitserl.)	Bobet (Frankrijk)
6e etappe: Forlini (Fr. Regionaal)	Bobet (Frankrijk)
7e etappe: Vivier (Fr. ZW.)	Bobet (Frankrijk)
8e etappe: Debruyne (B)	Wagtmans (Ned.)
9e etappe: Henk Faanhof (Ned.)	Wagtmans (Ned.)
10e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Wagtmans (Ned.)
11e etappe: Ockers (België)	Wagtmans (Ned.)
12e etappe: Bauvin (Fr. N.O.C.)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
13e etappe: De Bruyne (B)	Bauvin (Fr. N.O.C.)
14e etappe: Kubler (Zwits.)	Bobet (Fr.)
15e etappe: Forlini (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
16e etappe: Forestier (Fr.)	Bobet (Fr.)
17e etappe: Lazarides (Fr.)	Bobet (Fr.)
18 etappe: Bobet (Fr.)	Bobet (Fr.)
19e etappe: Dotto (Fr. Reg.)	Bobet (Fr.)
20e etappe: Teisseire (Fr.)	Bobet (Fr.)
21 etappe: { Mahe (Fr.) / Bobet (Fr.)	Bobet (Fr.)
22e etappe: Debruyne (B)	(Bobet (Fr.)
23e etappe Vanajo (Fr.)	(Bobet (Fr.)

Volleybal Club Asiento viert prettig feest

Emmastad. — Een sport, welke de laatste tijd meer en meer bekendheid op Curaçao begint te krijgen, is ongetwijfeld het Volleybal-spel. Vorige week werd dit ook weer bewezen door de belangstelling, die bestond voor het grote volleybal tournooi, georganiseerd door de Sportclub „Maccabi" ter gelegenheid van haar 12½ jarig bestaan. En jl. Zaterdagavond stond de Sociëteit Asiento in het teken van een gezellig en druk bezocht „Volleybal Feest". De Volleybalclub „Asiento" vierde namelijk haar één-jarig bestaan.

Om plm. kwart voor negen werd de feestavond officieel geopend door voorzitter Barend van der Groep, die de leden hartelijk welkom heette. Hij bracht in herinnering, dat de club eigenlijk op 20 Juli werd opgericht, maar dat het bestuur besloten had het feest op deze Zaterdagavond, de 13e, te vieren. Op de dag van haar één-jarig bestaan, vorige week, had men de kroon gezet op een jaar van hard trainen: op die dag behaalde de Volleybalclub Asiento haar grootste succes door het sterke team van de Mariniers met 2—1 te kloppen.

Deze woorden van voorzitter Van der Groep werden met een hartelijk applaus onderbroken. Vervolgens werd de microfoon overgegeven aan de heer Jaap de Boer, die voor de verdere „leiding" van het feest zou zorgen.

Het gokspel, de Bingo rally, waarvoor enige zeer fraaie prijzen beschikbaar waren gesteld, vormde een goed (en spannend!) begin van deze feestavond, welke tot ver over middernacht zou duren.

Aan het firmament van de muziek fonkelden nieuwe sterren de dansmuziek (meer jazz: „gewoon" en „hot") werd verzorgd door de „Flamingo's", bestaande uit de heren Tom Hart, Ole Hansen, Jules Alberga en Kees Hundepool. Er kwam ook een Lady Crooner voor de microfoon (mevr.) Wil Barelds, die met haar onvergetelijke „songs" en uitstekende voordrachten („Er was een jong muisje gestorven..") veel bijval oogstte.

Bij de prijsdansen werd heel wat behendigheid gedemonstreerd! Tussen de dansjes door werden de schijnwerpers en ogen gericht op het toneel voor het cabaret; door de volleyballers voor de volleyballers. Er werden enige zeer aardige stukjes opgevoerd. Wij willen noemen: „Wat iedere jongen weten moet". Op geestige wijze wordt het probleem, waarmede vele ouders tobben, tot oplossing gebracht door Lies Spierings, Piet Pieters en Fons Oosthout.

Een ander leuk stuk was „De dwaling van het raadslid Verbruggen", met medewerking van Coby van Halewijn, Han van Weeren, Jaap de Boer en Flop Wisman. Een liefdes-affaire van de dochter van een voornaam raadslid met een „doodgewone" verslaggever. Het moet ons van het hart, dat het spel van deze Volleybal-amateurartisten (tussen haakjes, wij hebben de gehele avond niet één volleybal gezien.... uitstekend te noemen was.

Het actieve Bestuur van de Volleybal Club Asiento, bestaande uit de heren B.C. van der Groep, voorzitter, F.J. Wisman, Secretaris, E. Beuker, J. de Boer en Mevr. J. van der Groep-Van Buuren, commissarissen, kan terugzien op een zeer geslaagde feestavond. „Het Bestuur verschafte de ingrediënten, daar komt een goede soep van!"

Wij wensen de leden en het bestuur van dit jong en gezond onderdeel van de grote „Asiento"-sportgemeenschap te Emmastad nog vele jaren toe.

Hedenavond Asiento-mariniers Volleybal

Emmastad. — Hedenavond vindt er op de banen te Emmastad de revanche-wedstrijd plaats tussen de Volleybalnegentallen van Asiento en de Mariniers. Deze wedstrijd wordt gespeeld op uitdaging van de Mariniers, die kennelijk de 2—1 nederlaag in het „Maccabi"-tournooi vorige week tegen „Asiento" willen proberen te wreken.

Keizer Selassie naar huis

Willemstad. — De K.L.M. deelt ons mede, dat Keizer Haile Selassie, van Ethiopië per K.L.M. chartermachine Athene heeft verlaten met bestemming Asmara. Morgen vertrekt de Keizer van Asmara naar Addis Abeba, de hoofdstad van Ethiopië. Op deze wijze zijn tour naar Amerika en Europa besluitend. De Keizer en zijn gevolg van 35 personen reizen met de DC-6 „Prinses Marijke" met gezagvoerder J.P.C. Blauw.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de wijziging van de statuten der NV Gebrs Pick Handelmaatschappij (Aruba).



Lady Crooner Wil Barelds zingt een van haar onvergetelijke songs gedurende het Volleybal feest in Club Asiento. Achter de piano Jules Alberga en guitarist Tom Hart.



Prijsdans winnaar van Ierlandt is een fractie van een seconde vlugger op zijn „krantje" dan zijn concurrent. Opname uit de behendigheidsdansen in Club Asiento Zaterdagavond.

„Van Speijk"'s band in „De West"

Willemstad. — Zaterdagavond werd in de Club „De West" een dansavond georganiseerd. Hiervoor had men de band van de „Van Speijck" gevraagd en voorwaar, men had een slechtere keuze kunnen doen. Want de jongens van het Marineschip wisten er een stuk muziek uit te slaan dat klonk als een klok. Er waren niet veel aanwezigen, wat verwonderlijk is voor een Zaterdagavond, maar de enkele tientallen die gekomen waren hebben geen spijt van hun komst gehad. De band speelde zeer goed en beschikte over een afwisselend repertoire.

De accordeonist Van Brede, torpedomaker aan boord van de H.M. „Van Speijck" bewees niet alleen de accordeon goed te kunnen bespelen maar ook de piano, de trompet en de [illegible].

De danslustigen hebben dus volop gelegenheid gehad om de benen van de vloer te houden, daar zorgden de „Van Speijck"-muzikanten wel voor.

Gedeputeerde Jonkhout vertrokken

Willemstad. — Zaterdag 30 Juli jl. zijn onze bekende stadgenoten, Gedeputeerde J. R. Jonkhout en echtgenote, met de „Vera Cruz" van de Portuges Lijn naar Europa vertrokken. De reis gaat via Havana, Tenerife, Funchal (Madeira) en Vigo naar Lissabon van waar de familie Jonkhout naar Nederland zal doorreizen.

Vele familieleden en vrienden waren Zaterdagmiddag aan boord om van de heer en mevrouw Jonkhout afscheid te nemen. Het K.V.P.-bestuur was vertegenwoordigd door de heren plv. Gedeputeerde E. J. Morkos, voorzitter van de partij; H. M. van Delden, S. W. Rigaud, T. Sprockel en D. L. Capriles.

Wij wensen Joonchi en echtgenote een goede reis toe en hopen hen weer over enige maanden gezond en wel op „Dushi Corsou" terug te zien.

Steekpartij op Colon

Willemstad. — Zaterdagavond heeft weer een vechtlustige naar het mes gegrepen en daarmee een ander verwond. Tijdens een woordenwisseling met W.N. ontstak S.E.S. in woede en bracht met een mes zijn tegenstander twee verwondingen toe, in de linkerschouder en linkerzijde. De gewonde is naar het hospitaal overgebracht. Na behandeld te zijn kon hij huiswaarts keren. De dader is door de recherche aangehouden en ingesloten.

Het verkeer

Willemstad. — De Verkeerspolitie behandelde gedurende het afgelopen weekend 8 lichte aanrijdingen.

Colonne Rode Kruis helpt Rif-slachtoffers

Willemstad. — Gistermorgen heeft menig autobestuurder, die in de ochtenduren langs het Rif reed, de wagen even ingehouden om te kijken wat er daar wel gebeurde. Langs de kust lagen namelijk verschillende personen die gewond waren en waarbij enkele leden van de Colonne Roode Kruis Korps stonden. De autobestuurder had evenwel spoedig door dat het Roode Kruis met een oefening bezig was. Een zevental „gewonden" zijn gistermorgen door de soldaten van het R.K. geholpen en met de ambulance naar het R.K. noodhospitaal op de Berg Domi vervoerd. Er waren zwaar en lichtgewonden bij.

Tijdens het verbinden van een uitwaartse wond aan het gezicht van een der slachtoffers, waarbij de onderkaak was verbrijzeld, stak de patiënt een der helpers met een mes in de rug. Ook deze helper werd dus „patiënt".

De oefening is vlot verlopen en de T.O. Luit. Schotborgh sprak na afloop van de oefening zijn goedkeuring uit over de wijze waarop de leden getoond hebben de ontvangen lessen in de praktijk te kunnen brengen.

Binnenkort zal een grootscheepse oefening, waaraan gehele peletons zullen deelnemen, worden gehouden.

Processie door zonnige dreven van Montagne

Montagne. — Gisteren hield de meest Oostelijke parochie van ons eiland zijn jaarlijkse processie op nog grotere wijze dan gewoonlijk: een lange, kleurige stoet van gelovigen, mannen en vrouwen, groten en kleinen trok biddend en zingend het kerkplein af.

In het gouden licht van de namiddag zon en de frisse bries van de passaat bewogen zich de waaiende vaandels die voorafgingen en volgden op het gouden baldakijn, waaronder ons Heer in zijn gulden monstrans zegenend over Montagne's wegen ging tot aan Poz di Gobierno en vandaar weer terug naar de school, waar op de veranda het rustaltaar was opgeslagen.

Deze indrukwekkende processie volgde op een lof, dat gecelebreerd werd door de HoogEerw. P. Vicaris L. v. Rooy, geassisteerd door de Zeer Eerw. Paters Cl. Lamers en G. Lensen, resp. als diaken en subdiaken. De feestpredicatie werd gehouden door de Zeer Eerw. P. D. v. Lankveld.

Tijdens de processie werd bij het rustaltaar het Evangelie van de H. Johannes gezongen, waarna de zegen met het Allerheiligste gegeven werd.

Tenslotte trok de stoet de kerk weer in, waar met Te Deum en Tantum Ergo de schone plechtigheid besloten werd.

Een woord van lof is op zijn plaats aan het adres van Pastoor B. Weyers en zijn vele trouwe helpers en helpsters, die zulk een indrukwekkende middag aan Montagne bereidden.

Drukte in het K.L.M. restaurant

Dr. Albert Plesmanvliegveld. — In het voorbije weekend heeft er een buitengewoon drukte geheerst in het restaurant van het vliegveld. Reeds gistermorgen om half negen waren er al opmerkelijk veel bezoekers. Tegen 9 uur hadden de obers reeds een 125 klanten te bedienen.

Later, bij het vertrek van de Holland-machine was dit getal uitgedijd tot 300 à 400. Dat de service van het bedienend personeel onder deze omstandigheden niet zo vlot kon zijn als bij een normale drukte, laat zich begrijpen. Toch verliep de bediening over het algemeen zeer vlot.

Natuurlijk waren er mensen, die voor de moeilijkheden in het personeel geen begrip toonden en zich onhebbelijk gedroegen. Doch dezen vormden gelukkig een uitzondering.

Om enig idee te geven hoe druk het wel was; er zijn 750 kopjes koffie verkocht, 500 biertjes, 300 lumpia's gegeten terwijl er 250 lunches werden gereserveerd.

VAART EN VLUCHT

Zaterdag:

Haven: Vrachtschepen 6 in, 6 uit; Tankschepen 8 in, 3 uit; Zeilschepen 5 in, 4 uit; Passagiers landend 14, vertrokken 133; doorgaand 401.

Hato: Vliegtuigen 15 in, 15 uit; Passagiers landend 118, vertrokken 214; doorgaand 190.

Zondag:

Haven: Vrachtschepen 12 in, 11 uit; Tankschepen 6 in, 5 uit; Zeilschepen 5 in, 0 uit; Passagiers landend 18, vertrokken 23; doorgaand 248.

Hato: Vliegtuigen 11 in, 11 uit; Passagiers landend 102, vertrokken 98; doorgaand 72.

Zaterdag: **Bolivar** nr Coro, **Buffalo** nr Cristobal, **Del Norte** v Rio de Janeiro, **Dora Oldendörf** v Pto Cabello nr Carthagena, **Vera Cruz** v La Guaira nr Havana, **Noriada** nr Pto Cabello **Tregenna** v Nova Scotia.

Zondag: **Del Norte** nr New Orleans **Tregenna** nr Cristobal, **P & T Trader** v La Guaira nr Trinidad, **Wanderer** v Pto Cabello, **Poseidon** v La Guaira **Boskoop** nr La Guaira, **Amazona** v Cristobal nr Aatwerpen, **Marquis de Commillas** v Havana.

Het K.L.M.-vliegtuig, dat Vrijdag van Curaçao vertrok, arriveerde Zaterdag om 17.40 uur op Schiphol. De machine vertrokken Zaterdag van Curaçao, arriveerde gisteren om 19.30 uur op Schiphol, terwijl het toestel, vertrokken gisteren van Curaçao, hedenochtend om 4.45 uur te Amsterdam landde.

Het weer

Max. temp. 32.6 C. (90.7 F.); Min. temp. 26.8 C. (80.2 F.); Gem. 28.6 C. 83.5 F.) Max. wind 19, Min. wind 11, Gem. 16 knopen. Vochtigheid 71%. Neerslag geen. Helder 7, Licht bew. 15, Bewolkt 2 uren.

Declamatie voor de radio

Goutje Kanbier wint eerste prijs

Willemstad. — Zondagmiddag is voor Radio Hoyer de finale uitgezonden van de declamatie-wedstrijd voor de rijpere jeugd, welke door de gezamenlijke boekverkopers was georganiseerd in het kader van de Boekenweek. De wedstrijd werd geleid door de heren Anton W. Vogelsang en Henk Dennert.

Reeds de vorige week was de wedstrijd begonnen en werd uit een twintigtal deelnemers een selectie gemaakt. Zes candidaten werden uitgekozen aan de eind-voordracht mede te werken. Hiervan won mej. **Goutje Kanbier** de eerste prijs met haar voordracht van **Jan Gampert's: „Het lied der achttien doden".** De tweede prijs moest twee maal worden uitgereikt (waardoor de derde prijs kwam te vervallen) aan de dames **Julia van Nerden** met de voordracht van een **eigen vorm „Wolkenspel"**; en **Lygia Harras** met: **Aan Guido Gezelle door Alice Nahon.**

Met deze wedstrijd en met de intelligentie-test voor leerlingen van de Middelbare Scholen, welke Woensdag as. zal plaats vinden, wordt dit jaar ook de jeugd intensief betrokken in de viering van de Curaçaose Boekenweek.

Morkos verlaat de Staten

Willemstad. — In verband met zijn verkiezing door de Eilandsraad Curaçao tot Gedeputeerde in de tijdelijke vacature ontstaan door het vertrek voor zes maanden van Gedeputeerde J. R. Jonkhout, heeft de heer Elias J. Morkos jl. Zaterdag aan de Gouverneur ontslag gevraagd als lid van de Staten der Nederlandse Antillen. Heden heeft hij zijn werkzaamheden als gedeputeerde van Openbare Werken aangevangen.

Door het uittreden van de heer Morkos uit de Staten — immers het Gedeputeerdeschap is niet verenigbaar met het lidmaatschap van de Staten — verliest dit college een zeer goede en bekwame kracht. De heer Morkos was een van de leden, die zich zeer actief aan het Statenwerk wijdde en zijn heengaan zal een gevoelig verlies betekenen voor dit College.

Het is nog niet bekend wie door de K.V.P. aangezocht zal worden in de Staten op te volgen. Een beslissing dienaangaande kan binnen enkele dagen verwacht worden, aldus vernamen wij uit zeer goede bron.

Amsterdam. — In de Amsterdamse haven is het 3000e schip van dit jaar binnengelopen. Het was het Nederlandse M.S. „Tyro", afkomstig uit Fowey (Engeland). In 1953 arriveerde het 3000e schip op 1 Augustus.

Aanvaring Punda-brug

Snelheid van de „Waimea" te groot

Willemstad. — De Commissie van Onderzoek heeft inzake de aanvaring van het s.s. „Waimea" met de duc d'alf en het vaste gedeelte der Koningin Emmabrug aan de Pundazijde in de haven van Willemstad uitspraak gedaan. Zoals bekend heeft dit schip op 17 Juli 1953 omstreeks 5 uur v.m. bij het binnenlopen der haven van Willemstad in aanvaring gekomen met de ducdalf en het vaste gedeelte der Koningin Emmabrug aan de Pundazijde, waaraan zware schade werd toegebracht.

De Commissie is van oordeel, dat noch de gezagvoerder noch enig lid van de bemanning der „Waimea" is gehoord. De weergave van de feitelijke toedracht berust geheel op de verklaringen van de loods. Aan de Commissie is echter niet van omstandigheden gebleken, die haar aanleiding geven om aan de juistheid dier verklaringen te twijfelen.

De aldus weergegeven wijze van binnenlopen, acht de commissie verantwoord. Hij acht de gegeven aanwijzingen juist. Hoewel de snelheid van het schip tijdens het binnenvaren van de haven uit het ingestelde onderzoek niet is komen vast te staan, is de Commissie, met de gehoorde deskundige, van gevoelen, dat deze snelheid in de gegeven omstandigheden te groot is geweest.

Uiteindelijk moet het ongeval echter worden geweten aan het niet of althans zeer onvoldoende opvolgen van de gegeven orders met betrekking tot het presenteren en het houden van de ankers.

Dames-comité gaat Curacaos Philharm. Orkest steunen

Willemstad. — Op 11 Augustus geeft het Philharmonisch Orkest een jubileumconcert ter gelegenheid van het vijftienjarig bestaan van dit orkest.

Het C.P.O. dat, overigens geheel tegen de wil en de wens van Shon Dodo, dikwijls beschouwd wordt als een speciale hobby, die meneer Boskaljon er nu eenmaal op na houdt, zoals een ander mens op vrije uren het liefst met een duikbril en snorkelapparaat de zeebodem bekijkt, het C.P.O. is het Curaçaos Orkest vân en voor Curaçao.

Eens — maar laten we hopen dat die tijd nog verre is — komt het ogenblik waarop een ander de plaats van Shon Dodo als dirigent moet gaan innemen en dan zal moeten blijken, dat het geen speciale hobby van Shon Dodo was, maar een orkest dat zijn plaats in onze gemeenschap verdiend heeft en er node uit gemist kan worden.

Om redenen van financiële aard, maar ook om het orkest meer in het brandpunt van de belangstelling te plaatsen, is Shon Dodo op het idee gekomen een dames-comité in het leven te roepen, dat zich het lot van het orkest zal aantrekken. In Amerika is dit een veel voorkomend verschijnsel, een befaamd orkest als het Philadelphia Symphony Orchestra b.v. wordt grotendeels gefinancieerd uit gelden door een damescomité verzameld.

Zij doen dit door het organiseren van fairs, parties, receptie's, kortom tal van zaken waar vrouwen zich met zoveel enthousiasme op kunnen werpen!

Het dames comité dat Donderdag 22 Juli door Shon Dodo geïnnstalleerd werd en dat bestaat uit de volgende dames: M. Henriquez, May Struycken, R. Maal-Hamer, A. de Badaracco, Thelma Boskaljon, I. v. Kesteren. Elba Maal en Dokie Ensing, is zich nog aan het beraden over de wijze waarop het zijn taak zal uitvoeren, maar wij zullen onze lezers van nadere bijzonderheden natuurlijk op de hoogte houden.

K.L.M. op Donderdag naar boven

Willemstad. — Met ingang van Donderdag a.s. zal de KLM haar wekelijkse dienst op de Bovenwinden weer op Donderdag doen plaats vinden.

Tot nu toe is deze dienst op Zondag uitgevoerd, doch men is weer teruggekeerd naar Donderdag. Belanghebbenden gelieven er rekening mede te houden.



De Britse luchtvaart attaché in Caracas gaat terug naar Engeland en zal als zodanig worden vervangen door Wing Commander Breadon D.F.C.. Links de gaande man, Hackforth A.M.B., rechts de komende man, Wing Commander Breadon, die op Hato voor onze fotograaf poseerden met een Havilland van de R.A.F..

VRIJWILLIG OPENBARE VERKOPING

Op **Woensdag 4 Augustus 1954,** om 10 u. 30 v.m., zullen ten overstaan van nagenoemde Wnd.-Notaris, te zijnen kantore aan het **Hendrikplein** No. 5 te Curaçao, in veiling worden gebracht:

de rechten op het stenenwoonhuis op **OOST JONGBLOED** No. 32 te Curaçao, gebouwd op Eilands huurgrond — domeinkaart VIIIa kavel 50 — ter grootte van 8.000 m², waarvan 1.000 m² is omrasterd;

het huis bevat o.m. 2 slaapkamers met badkamer, grote salon, grote en kleine eetkamer, balkon om het gehele huis, waaronder regenbak van 100 ton. Grondhuur *f.* 6.— per jaar.

De veilingscondities liggen van de achtste dag vóór de veiling af voor een ieder ter inzage op gemeld kantoor.

J. BOESVELD.
Wnd.-Notaris.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Men kan nimmer voorzeggen hoe om de hoek het geluk voor u in hinderlaag ligt en hoe zelfs een alleronwaarschijnlijkste dag plotseling kan veranderen in een gedenkwaardige feestdag. Het licht schiet plotseling in alle lampjes, alle meisjes heten Annemarie en de van uitlaatgassen bezwangerde Londense lucht smaakt eensklaps naar champagne. Het overkwam ons onverwachts op een Dinsdag. Wij hadden, meenden wij ten onrechte, weinig reden om gelukkig te zijn. De tenniswedstrijden te Wimbledon (een plaatsnaam welke volgens ons zoontje veel interessanter is, als je hem in drieën verdeelt) waren begonnen en de ochtendbladen stonden, zoals ze dit bij deze jaarlijkse gelegenheid altijd doen, vol foto's van de te Wimbledon geziene nieuwe modes, vol nare bijzonderheden over het nieuwe tennisbroekje van de ene tennisster en het nieuwe tennisrokje van de andere tennisster. Wij worden daar altijd een weinig misselijk van, en schudden ook deze keer het onwillige hoofd en weigerden gelukkig te zijn. Bovendien was de Junilucht betrokken. Het kon ieder ogenblik gaan regenen. Er woei een koude wind. En alle mensen die voorbijgingen langs het trottoir vertoonden op hun brave Britse gezichten de smartelijke trek van hen die al weer koude pap met klontjes voor het ontbijt hebben gehad. Neen, dachten wij vastberaden bij ons zelf, er was geen excuus om gelukkig te zijn op zo'n onuitsprekelijke snertdag. Trek een lang gezicht, bevalen wij onszelf, en wacht op lang mogelijk met scheren, (want dat helpt als je van plan bent diep ongelukkig te zijn in dit leven). En laat Wim maar bloeden in Wimbledon.

Dudelsackserwerbungsbescheinigung

Maar toen wij nederzaten aan onze schrijftafel en ons bezonnen op de vraag of wij zouden schrijven met venijn dan wel met vitriool, werd het opeens feest. Want in de open bureaulade zagen wij de map liggen waarvan wij ons hadden voorgenomen de inhoud te onderzoeken. Het was een map die verloren was geraakt, enige jaren geleden, en die plotseling de avond te voren was opgedoken te midden van de rijk gevarieerde papiermassa's die het zoontje om een of andere reden van plan is tot het eind van zijn dagen te bewaren. Wij openden de map en vonden kostbaarheden waarvan wij het bestaan vergeten hadden. Daar was om te beginnen onze dierbare doedelzakkenbrief, waaraan wij sedert jaren niet meer gedacht hadden. Wij liepen een keer door een Londense straat, toen onze blik viel op een stuk papier dat er nogal officieel uitzag. Wij raapten het op en bekeken onze vondst. Wij zagen aanstonds dat onze vondst uniek was, dat nooit iemand in de wereldgeschiedenis een dergelijke vondst had gedaan of wellicht nog ooit zou doen. Het was een brief, of liever, zoals boven het stuk stond met een van die verschrikkelijke woorden zoals ze alleen

„Hij koos de enige uitweg"

bedacht worden door Duitsers, een „Bescheinigung". In de linkerbovenhoek stond gedrukt: „Bürgermeisteramt der Stadt A" (de naam verraden wij niet uit angst dat men het stuk van ons terug zal eisen, en niets ter wereld zal ons ooit bewegen van dit officiële stuk dat ons niet toebehoort afstand te doen).

Wij citeren de eerste zin van het burgemeesterlijke stuk: „De stad A. heeft in 1945 in de eerste dagen na het binnentrekken van de bezettingstroepen de in het plaatselijke museum bewaarde doedelzak verloren". Is er een mens op aarde die anders dan gelukkig zou kunnen zijn bij het lezen van een dergelijke openingszin in een brief van een Duitse burgemeester? Wij hebben verschrikkelijk hard gelachen, toen wij deze zin voor het eerst lazen, en wij hebben zo mogelijk nog harder gelachen, toen wij de brief weervonden op de Dinsdag die weigerde verdrietig te zijn. Naar verder bleek uit de bescheiniging was deze doedelzak niet zonder meer een museumstuk, doch vervulde zij (wij weten dat doedelzakken mannelijk zijn, maar weigeren met een mannelijk voornaamwoord te verwijzen naar een instrument dat een zo treffende gelijkenis vertoont met de zuivelafdeling van een koe) een belangrijke functie in het folkloristisch leven van de bewuste stad. En, zo heette het verder in de burgemeestersbescheiniging, „die Stadt ist darauf angewiesen den zur Tradition gehörenden Dudelsack neu zu beschaffen". Derhalve, aldus het stuk, had de burgemeester opdracht verleend aan een „Frau Scheffler" zich naar Engeland te begeven om aldaar „einen Dudelsack zu erwerben" en verzocht hij alle betrokken autoriteiten de dame bij de aankoop, het vervoer en vooral bij het overschrijden van de grens behulpzaam te willen zijn.

Hoe zeer hebben wij het leven lief waarin men zulke burgemeestersbrieven op straat vindt. En men verwijte ons niet dat wij onze plicht verzaakt hebben door niet onmiddellijk de brief terug te zenden aan de plaats van herkomst, het Bürgermeisteramt der Stadt A. En indien men ons ervan zou beschuldigen dat wij door het achterhouden van deze brief wellicht de schuld zijn geweest dat Frau Scheffler doedelzakloos naar huis teruggekeerd is, zouden wij er op willen wijzen dat de oorlog nog niet lang voorbij was, toen wij onze vondst deden, en dat wij het onze vaderlandse plicht achtten geen medewerking te verlenen aan het verwerven van doedelzakken voor Duitsland. „Geen doedelzakken voor Duitsland!" was toen, en is vandaag nog steeds een beetje, onze leuze.

Schelvissenwraak

Maar onze Dinsdag maat was nog lang niet vol. Wij vonden in onze map knipseltjes en aantekeningen over andere schone dingen, die waarlijk in dit lieve leven zijn gebeurd. Zo lazen wij tot onze onbluste vreugde opnieuw over de oorspronkelijke wijze waarop twee bekende Engelse komedianten zich plachten te wreken op hospita's die in hun plicht te kort waren geschoten. Deze twee vindingrijke mannen, geheten De Twee Egberts doch ook bekend onder de naam „De Vrolijke Vuilnismannen", plachten als volgt te handelen als zij in een kosthuis de bedden te slecht, de kachel te koud, de thee te slap en het eten te karig hadden bevonden. Zij begaven zich naar de plaatselijke visboer en voorzagen zich van een flink uit de kluiten gewassen schelvis. Teruggekeerd naar het kosthuis spijkerden zij deze vis doeltreffend vast aan de onderkant van het tafelblad. Vervolgens pakten zij hun komediantenkoffertjes en reisden verder, gelukkig in de wetenschap dat de schelvis weldra zijn plicht zou vervullen en vanonder de tafel de hospita tot vertwijfeling zou brengen, als zij in steeds toenemende mate overtuigd raakte van het feit dat ergens een vis was overleden, doch niet kon ontdekken waar de dode lag opgebaard.

Maar nog meer geluk besprong ons vanuit de kostbare map. Wij vonden ook het onvergetelijk verhaaltje terug over wat de bekende anthropologe Margaret Mead was overkomen. Deze geleerde dame had van de Rockefellerstichting een som gelds gekregen om anthropologische studies te verrichten in Nieuw-Guinea, en had zich in het oerwoud gevestigd in de boezem van een Papoease stam, ver van alle beschaving. Het is van enig belang te weten dat zij een reis van anderhalve dag moest maken, per kano door het oerwoud, om het dichtstbijgelegen radiostation te kunnen bereiken. Welnu, op een goede dag, terwijl juffrouw Mead naarstig bezig was te bestuderen hoe geheel anders de Papoea's plegen te handelen dan de inwoners van Almelo, kwam er een boodschapper van het radiostation met het bericht dat vanuit New York radiotelefonisch was verzocht of Mejuffrouw Margaret Mead alstublieft aanstonds aan de telefoon kon komen. Gebrek aan eigen ervaring maakt het ons moeilijk ons een voorstelling te vormen van de gedachten die opkomen bij een dame die temidden van de Papoea's woont en die dringend wordt uitgenodigd een telefoongesprek te accepteren uit New York doch wij kunnen er inkomen dat deze gedachten interessant en boeiend geweest moeten zijn. „Er is iets aan de hand", moet juffrouw Mead gedacht hebben. In ieder geval aarzelde zij geen ogenblik. Zij sprong in een kano en liet zich door twee inboorlingen door het oerwoud roeien langs de wilde stroom. Onderweg werden zij overvallen door verschrikkelijk noodweer. Maar, weer of geen weer, New York wachtte en de tocht werd voortgezet onder grote belangstelling van de krokodillen. Op het zendstation bracht men in enkele minuten de verbinding met New York tot stand. De radiotelefonische oproep bleek afkomstig te zijn van een ondernemende Amerikaanse advertentiemaatschappij die bezig was met het voorbereiden van een nieuwe reclamecampagne voor een tabakfirma. „Welk merk sigaretten rookt u?" vroeg de reclameman vanuit New York aan de anthropologe in Nieuw-Guinea. „Ik rook helemaal niet," antwoordde vanuit Nieuw-Guinea de dame aan de mijnheer in New York. „Sorry", zei de man in New York en verbrak de verbinding.

Wijsjes voor de trombone

En alsof de doedelzak, de overleden schelvis en de mijnheer die „Sorry" zei niet voldoende waren om ons voortaan alle Dinsdagen lief te doen hebben, zelfs Dinsdagen waarop Wim doorgaat met bloeden, vonden wij in onze map ook een aantal van onze dierbaarste valsegebittenverhalen terug die wij gaarne afstaan ten behoeve van hen die het moeilijk vinden niet verdrietig te zijn. Om het verhaal van het vals gebit en de trombone te kunnen begrijpen, behoort men te weten dat men sedert enige jaren in Engeland vrijwel gratis tandheelkundige behandeling kan krijgen dank zij de Nationale Gezondheidsdienst. Dit zelfde geldt voor het aanschaffen van valse gebitten. Doch als men eenmaal langs deze weg eigenaar van een dergelijk gebit geworden is, kan men bij verlies of breuk, of als men om enige andere reden opnieuw een vals gebit wil hebben, dit slechts verkrijgen nadat een tandheelkundige commissie heeft uitgemaakt of men recht heeft op een tweede vals gebit. En zo wendde zich een 77-jarig musicus, een bespeler van dat machtigste aller instrumenten, de trombone, tot de commissie met de klacht dat hij voorzien was van een vals gebit op kosten van de Nationale Gezondheidsdienst en dat het gebit niet deugde, want hij kon niet langer de trombone bespelen. De valse tanden hadden, om zo te zeggen, zijn beminde kunst dood gebeten. De commissie stelde een onderzoek in. Het gebit werd onderzocht en men hoorde belangstellend toe terwijl de man zijn instrument bespeelde. Het slotoordeel van de commissie was dat het gebit uitstekend paste en dat de muze geen geweld werd aangedaan door de wijze waarop de adem van de bejaarde musicus in de vorm van doffe hoempageluiden aan het andere eind de trombone verliet.

Ons tweede valsegebittenverhaal speelde zich af in Korea. Een groep Engelse artilleristen onder leiding van een sergeant-majoor was druk bezig de vijand te beschieten, welke laatste op zijn beurt snel bezig was met grote geestdrift los te stormen op de kleine groep soldaten. De vijand was nog slechts enige meters van de artilleriepositie verwijderd, toen de munitie op was. In woede en vertwijfeling nam de sergeant-majoor zijn vals gebit uit de mond en slingerde het naar de toestormende Noord-Koreanen.

Het derde en laatste valsegebittenverhaal werpt een interessant licht op de gewoonten van de Engelse adel. Zoals bekend, geeft de Engelse souverein (wat hier volgt gebeurde toen Georg VI nog leefde) nu en dan een garden party in de tuinen van het Buckingham Paleis. Enige jaren geleden vond een lid van het tuinpersoneel na afloop van een dergelijk feest in het struikgewas van de paleistuinen een meringue. Op zichzelf was het vinden van een meringue natuurlijk lang niet zo merkwaardig als ons vinden van de Duitse doedelzakkenbrief. Doch er was een bijkomstige omstandigheid welke het vinden van deze meringue tot een subhistorische gebeurtenis maakte. Vastgeklemd in de meringue was namelijk de bovenhelft van een, ongetwijfeld adellijk, vals gebit. In de Engelse pers werd naar aanleiding van deze treffende vondst het vermoeden geuit dat een adellijke zoutekauw onder de gasten van de koning gretig zijn tanden had geslagen in het taaie gebak, toen hij met smart ontdekte dat het één ding is je tanden in een meringue te slaan, doch een ander de tanden wederom uit de meringue te slaan. Het is een verschrikkelijk iets als je van adel bent en je prikt je gezicht vast aan een meringue in een paleistuin. Nog verschrikkelijker is het als je, nog steeds van adel zijnde en in een dergelijke staat van suikerzoete sprakeloosheid, de koninklijke gastheer ziet naderen. Dat althans geschiedde, naar men naderhand vermoedde. De man koos blijkbaar de enige uitweg. Hij ontdeed zich vastberaden van tanden en aanhang en slingerde de twee onafscheidelijk verbonden achter zich in de struiken aldus het risico vermijdend dat de Koning in het voorbijgaan tot hem zou zeggen: „Hoe nu, Graaf Zeepsop, staat gij in mijn paleistuin zeepbellen te blazen?"

Onder grote belangstelling van de krokodillen

Oude Inca-stad ontdekt

Lima. — Een Britse expeditie, bestaande uit drie blanken en een aantal Indiaanse gidsen en dragers, heeft in de Peruviaanse jungle, dicht bij de Braziliaanse grens, een oude Indiaanse stad ontdekt, waarvan men aanneemt, dat hij in de tijd der Inca's gebouwd werd.

Overwoekerd door planten

De stad, die gelegen is ten Oosten van Pucallpa, was geheel overwoekerd door planten en lianen.

De expeditie stond onder leiding van Julian F. Tennant, een 29-jarige Brit. De twee andere blanken waren de 25-jarige Sebastian F. Snow, een Engelsman, en de 26-jarige Amerikaan William H. Glasgow.

Nadat de mannen de stad Cuczo — het traditionele centrum van archaeologische en andere expedities in de jungle van Peru — verlaten hadden, trokken zij 20 dagen door het oerwoud voordat zij de stad bereikten.

Er doen geruchten de ronde, dat de belangwekkende vondst wel eens de verloren stad Paititi kan blijken te zijn. Het heet, dat de Inca's hier vele tonnen goud hebben verborgen om ze niet in handen van de Spaanse conquistadores te laten vallen.

Tennant heeft op een persconferentie foto's van de oude stad laten circuleren, maar hij weigerde zich verder over de ontdekking uit te laten

„Wij hebben hier geen mening over", zo zeide hij. „Wij beschrijven deze vondst objectief en niet anders."

De stad is gelegen op de top van een 2100 m. hoge berg. Zij heeft een omtrek van drie-kwart mijl en is gedeeltelijk ondergronds.

Tennant deelde nog mede, dat men 3 dagen op deze plek was gebleven, maar dat men daarna had moeten terugkeren, daar de voorraden opraakten.

BROADWAY WORDT TE DUUR

Toneel in de buitenwijken van New York

Broadway wordt te duur. Een goed stuk — goed naar artistieke en Amerikaanse maatstaven — en een goede bezetting alléén kunnen geen succes garanderen. Het is allereerst een kwestie van kapitaal; de investeringen voor dure sterren, dure namen, dure theaters met bijbehorende hoge lasten zijn geleidelijk zo hoog geworden, dat toneel en revue nog veel meer dan vroeger een zaak van bankiers is geworden. Voordat publiek en critiek naar de première van „Wonderful Town" ging kijken, was een kapitaal van 225.000 dollar in de onderneming gestoken; de bedrijfskosten per week bedroegen 44.000 dollar, het duurde dus wel een poosje, eer het geld rente ging opbrengen. Voor „By the beautiful sea" was nog meer nodig; ruim 170 „backers", particuliere financiers die in kopermijnen, spoorwegen en ook wel eens in toneel gokken, brachten hiervoor spoedig 300.000 dollar bij elkaar, maar „producers" en regisseur steunden dan ook op de reputatie van voorgaande shows, die een „long run" van honderden voorstellingen hadden gehaald. Iemand met zakelijk minder goede faam krijgt geen kans, het risico van het dure Broadway is te groot. Niet alleen geestdriftige jonge spelers, regisseurs en decorontwerpers, die in toneel iets meer zien dan louter business en hun ideeën willen verwerkelijken, verhuizen dus naar de schouwburgen buiten het centrum; ouderen moeten het ook doen, omdat zij niet over voldoende geld beschikken.

Twee doorgewinterde producers van Broadway verhuisden daarom vorig jaar herfst naar het Phoenix Theater, een stuk of wat kilometers van Times Square, hetgeen bijna in de provincie is. Zij wilden „wel eens vrij zijn van de moordende spanning en de zenuwslopende noodzaak, van elk stuk en elke musical een record-succes te maken." De bezuiniging werd radicaal aangepakt; er was maar 15.000 dollar nodig, de hoofdrollen kregen honderd dollar per week, het publiek vond de weg naar het theater, en „Madam, will you walk" deed het goed. Daarna werd Shakespeare's „Coriolanus" in studie genomen, waarin een filmspeler de titelrol wilde spelen tegen honderd dollar per week. De Romeinse held kreeg wekenlang gehoor bij de New Yorkers.

„Summer and smoke" van Tennessee Williams (Een zomer smeult tot as) deed het buiten Broadway nog goedkoper met een bedrijfskapitaal van 3500 dollar en een wekelijkse ontvangst, bruto, van 2700 dollar. Geraldine Page, de vrouwelijke hoofdrol, werd er niet rijk door, wel bekend, die zal de weg naar Times Square en Hollywood dus wel vinden. In andere kleine theaters liepen met goed succes „Bullfight" en „De Driestuiver Opera", zelfs met acteurs tegen de belachelijke gage van 25 dollar per week.

Na de eerste successen in de Phoenix werd daar „De Gouden Appel" op stapel gezet, waarvoor 75.000 dollars nodig was ......ongewoon veel voor die omgeving, maar op Broadway zou het altijd nog zeker 250.000 dollar moeten zijn. De Phoenix heeft echter een technische staf van zeven man, in de schouwburg van „Wonderful Town" werken 33 technici, en de rest is navenant.

Het ging daar buiten allemaal zo voorspoedig, dat de faam doordrong naar Times Square en de critiek afdaalde naar de diaspora.

„Ze beginnen off-Broadway au sérieux te nemen", constateerden de mensen van de Gouden Appel voldaan. Maar Broadway blijft trekken. De mooie Appel-oogst heeft plannen opgeroepen, de onderneming naar een theater op Broadway over te brengen......

Tom Poes en het kunsthars-hart

1938

1938. — Het zal ieder onder onze lezers duidelijk zijn, dat Heer Bommel's handelwijze onbehoorlijk was. Men gooit geen generaal de deur uit en men maakt geen hooggeplaatste officier belachelijk — het leger heeft het toch al moeilijk genoeg, vandaag-de dag. Doch het moet gezegd worden; dat de uitgewezen militairen de zaak beheerst opnamen. De generaal Pluym van Rinckel klemde zijn ooglaasje vast, de kolonel Pralders zette zijn manschappen in het gelid, een kort commando weerklonk en daar vertrok het wakkere troepje reeds, dwars door de bloembedden de grote weg op.

Heer Bommel bleef verslagen achter. Hij staarde naar de opgravingen in zijn gazon en naar de geknakte bloemen en zuchtte luid.

„Dat heeft men er nu van, wanneer men goed is; als heer zijnde!" sprak hij bitter; „Ach, men kan beter hard zijn en een kunsthart hebben! Wat is het leven toch moeilijk!"

„Wees blij, dat U er zo goed bent afgekomen!" zei Tom Poes. „Als die generaal kwaad had gewild, zou het er niet zo best voor U hebben uitgezien!"

„Wel ja, nog onaardig zijn ook!" mompelde heer Ollie. „Geef mij maar weer de schuld. Ik doe altijd alles verkeerd. Zelfs als ik goede daden verricht zijn ze fout, als je begrijpt, wat ik bedoel. Maar ik weet het niet meer, hoor!"

„U bedoelde het goed", zei Tom Poes troostend. „Maar ik heb U al dikwijls gezegd, dat U niet aan politiek moet doen en dat U zich niet met militairen moet inlaten. Daar maakt U alleen maar vijanden mee. De meeste lieden houden daar niet van. Ik ook niet, trouwens!"

„Bah!" snauwde heer Bommel. „Ik mag ook niks! Het is me de vrijheid wel! Ik heb er genoeg van!"

In het zand van MARS

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

14

„Dan zal het enkel maar doorgaan met uit het zonnestelsel weg te schieten. Het vliegt snel genoeg om aan de zon te ontsnappen, zoals wij trouwens ook."

„Dat is een opwekkende gedachte. Hoelang zou het bij ons duren?"

„Wat?"

„Om uit het zonnestelsel weg te komen."

„Een paar jaar misschien. Maar dat kunt u beter aan Mackay vragen. Ik weet niet overal antwoord op — ik ben niet zoals die helden uit uw boeken."

„Misschien wordt u er nog een," zei Gibson gemelijk en ging.

De nadering van het projectiel had een onverwacht — en welkom — element van opwinding gebracht in het leven aan boord van de Ares. Zodra het nieuwtje van het roekeloos avontuurlijke er af was, kon het wereldruim-reizen in hoge mate eentonig worden. Het zou anders zijn in de toekomst, wanneer het etherschip vol leven en vertier was, maar er waren tijden, dat zijn momentele verlatenheid zeer neerdrukkend werkte.

De projectiel-„sweepstake" was georganiseerd door dr. Scott, maar de prijzen hield kapitein Norden vast in handen. Op grond van enige berekeningen van Mackay zou het projectiel de Ares een honderd-en-vijf-en-twintig kilometer voorbij schieten, maar met mogelijkheden van afwijking van plus of minus dertigduizend. De meeste weddenschappen hielden zich het dichtst bij Mackay's kansberekening, maar enkele pessimisten, die Mackay hartgrondig wantrouwden, weken tot een kwart millioen kilometer van zijn voorspellingen af. Er werd niet om geld, maar om heel wat nuttiger dingen gewed, zoals cigaretten suikergoed en andere luxe artikelen. Daar het bagage-gewicht van de bemanning strikt beperkt was, waren die dingen heel wat meer waard dan stukjes papier met een cijfer erop. Mackay had een halve fles whiskey ingezet, waardoor hij een aanspraak maakte op de prijs, wanneer de uitslag binnen de twintigduizend kilometer van zijn opgegeven cijfer bleef. Hij dronk het spul zelf nooit, verklaarde hij, maar nam er wat van mee voor een landgenoot op Mars, die daar het echte niet krijgen kon en niet in staat was om zich een reis terug naar Schotland te permitteren. Niemand geloofde hem, wat niet helemaal fair was, omdat de waarheid niet zo héél ver van zijn verhaal verschilde.

„Jimmy!"

„Ja, kapitein Norden."

„Ben je klaar met de contrôle van de zuurstof-meters?"

„Ja, kapitein, alles is in orde."

„Hoe staat het met die automatische registratie-apparaten, welke door die nauurkundigen in het ruim werden geplaatst? Denk je, dat die dingen nog werken?

„Tja, ze maken hetzelfde soort lawaai als toen we vertrokken."

„Goed. Heb je die rommel in de keuken opgeruimd, waar meneer Hilton de melk heeft laten overkoken?"

„Ja, kapitein."

„Dus dan ben je overal mee klaar?"

„Ik geloof van wel, maar ik hoopte —"

„Uitstekend. Ik heb een nogal interessant werkje voor je. Het ligt geheel buiten de gewone sleur. Meneer Gibson wil zijn kennis van de astronautica wat opfrissen. Natuurlijk kan ieder van ons hem vertellen, wat hij weten wil, maar — eh — jij komt fris van de universiteit en misschien kun je dat beter voor elkaar krijgen. Je bent de moeilijkheden van de beginner nog niet vergeten — wij zijn geneigd om al te veel als bekend te veronderstellen. Het zal niet veel van je tijd vergen — je hoeft enkel naar hem toe te gaan, wanneer hij dat vraagt, en hem op zijn vragen te antwoorden. Ik ben er zeker van, dat jij dat wel aan kunt."

Jimmy af, met een zuur gezicht.

„Binnen," zei Gibson zonder op te kijken van zijn schrijfmachine. Achter hem ging de deur open en Jimmy kwam de kamer binnenzweven.

„Hier is het boek meneer Gibson. Ik denk wel, dat er alles in staat, wat u weten wilt. Het is Richardson's „Beginselen der Sterrenvaart", een speciale minimum-gewicht-editie."

Hij legde het boek voor Gibson neer, die het doorbladerde met een belangstelling die snel verdween, toen hij zag, hoe snel het aantal woorden per extra dunne bladzijde verminderde. Halverwege gaf hij het op, toen hij aan een pagina gekomen was, waarop de enige zin luidde: „Nemen we voor de afstand van het perihelium van Aequatie 15.3 dan krijgen we....." Al het overige waren cijfers en formules.

„Ben je er héél zeker van, dat dit het meest elementaire boek hier op het schip is?" vroeg hij met een hart vol twijfel, maar zonder Jimmy teleur te willen stellen. Het had hem enigszins verrast toen Spencer benoemd was geworden tot zijn officieuze leermeester, maar hij was scherpzinnig genoeg geweest om de reden ervan te raden. Telkens als er iets gedaan moest worden, dat niemand bijzonder ambieerde, bleek Jimmy merkwaardig genoeg steeds de man, op wie het lot van Jonas viel.

„O ja, het is inderdaad elementair. U moest eens een paar van die boeken zien, welke Mackay op zijn kamer heeft. Er zijn formules bij van een paar pagina's druk."

„Juist. In ieder geval alvast hartelijk bedankt. Ik zal je een seintje geven, als ik er niet uitkom. Het is bijna twintig jaar reeds, dat ik niet meer aan wiskunde gedaan heb, hoewel ik er vroeger beslist warm voor liep. Laat me weten, wanneer je het boek terug moet hebben."

„Er is geen haast bij, meneer Gibson. Ik gebruik het tegenwoordig maar zelden meer nu ik zoveel verder ben."

„O, voordat je gaat, kun je me misschien antwoord geven omtrent een punt, dat juist onder mijn aandacht gebracht is. Een massa mensen zijn steeds nog bang voor meteoren, naar het schijnt, nu hebben ze me gevraagd om de jongste gegevens daaromtrent. Hoe gevaarlijk zijn ze nu eigenlijk precies?"

Jimmy dacht een ogenblik na.

„Ik zou u een ruwe schatting kunnen geven," zei hij, „maar als ik u was, zou ik het aan meneer Mackay vragen. Hij heeft tabellen met de juiste cijfers."

„Uitstekend. Dat zal ik doen."

Gibson had hem heel gemakkelijk op kunnen bellen, maar ieder voorwendsel om zijn werk in de steek te laten was tè welkom om het niet aan te grijpen. Hij trof de kleine astrogator aan, bezig met het spelen van toccata's en fuga's op zijn grote volgens het electronensysteem werkende rekenmachine.

(Wordt vervolgd).

Een grote mensenmenigte heeft de Spaanse toneelschrijver Jacinte Benavente naar zijn laatste rustplaats begeleid. Vóór het „Marie Guerrero"-theater in Madrid hebben de Spaanse acteurs en actrices hem een laatste hulde gebracht. Alle schouwburgen zijn gesloten. De foto geeft een onderdeel van de begrafenis weer.

ZAL GAR WOOD NOG EEN NIEUW WONDERSCHIP BOUWEN?

Het vergaan van zijn „varende platform" een zware slag voor de man, die eens 's werelds snelste motorbootracer was

(Van een medewerker)

Gar Wood, de wereldberoemde Amerikaanse constructeur van motorboten en lange jaren houder van het wereldsnelheidsrecord voor raceboten, heeft op zijn drieënzeventigste jaar de grootste teleurstelling van zijn aan ups en downs zo rijke leven moeten incasseren. In Mei van dit jaar is, zoals wij destijds reeds kort gemeld hebben, zijn honderdachtentachtig voet lange motorjacht „Venturi" in een plotseling opgestoken storm bij de Bahama-eilanden vergaan. Was de „Venturi" een gewoon motorjacht geweest, dan had — daar alle opvarenden gered konden worden — de grijze koning van de motorboot-racesport het ongeval zeer waarschijnlijk met een schouderophalen afgedaan. In de loop der jaren heeft hij tal van motorboot-ongelukken meegemaakt en overleefd en hij heeft zelfs nooit geaarzeld een raceboot, die haar diensten had bewezen, eigenhandig met bijl en zaag tot brandhout te maken. Maar de „Venturi" was een zeer bijzonder schip, ja, enig in haar soort, en hoewel het vaartuig hem sinds hij het construeerde, nooit anders dan tegenslagen heeft opgeleverd, was Gar Wood er van overtuigd, dat het eens een revolutie op scheepvaartgebied teweeg zou brengen. De „onzinkbare" „Venturi", het „drijvende platform", zoals het vaak werd genoemd, beschouwde hij als de voornaamste van de vele uitvindingen, die hij heeft gedaan, als de bekroning van zijn loopbaan als scheepsconstructeur.

Waaghals en uitvinder, die millionnair werd

Wat de „Venturi" van alle andere schepen onderscheidde, was het feit, dat het schip niet één, maar twee rompen bezat, verbonden door een platform. Gar Wood had deze constructie afgekeken van de zogenaamde catamaraas, zeilvaartuigjes, zoals men ze onder andere in Oostaziatische wateren vindt. Ze bestaan feitelijk uit twee scheepjes, die door balken zijn verbonden en zijn, uit de aard der zaak, zeer stabiel.

Hetzelfde principe, toegepast op een zeewaardig motorvaartuig, zou, zo redeneerde Gar Wood, een niet alleen zeer stabiel, maar ook uiterst snel vaartuig opleveren. Er zou aanzienlijk minder kracht voor nodig zijn om twee smalle rompen, die tezamen een platform droegen, voort te bewegen, dan een schip met één, maar dubbel zo grote romp. Bovendien zou het platform, bij ontwikkeling van een behoorlijke snelheid, als „lift" gaan fungeren en de twee rompen als het ware opbeuren uit het water. Op topsnelheid varend, zou het twee-rompenschip slechts een uiterst geringe diepgang hebben en als het ware over de golven héén huppelen, terwijl de opvarenden op het grote platform zich zo comfortabel zouden kunnen inrichten als zij wilden, zonder hinder van overkomend water of van stampen of slingeren.

Schietschijf

In 1921 ontwikkelde Gar Wood — die toen vooral bekendheid genoot als constructeur en bestuurder van racemotorboten — deze gedachte voor het eerst. Scheepsbouwers en reders zagen er echter weinig mogelijkheden in en het duurde tot 1944 voor de vasthoudende Gar Wood eindelijk belangstelling vond voor zijn plannen. De luchtmacht van de Verenigde Staten verklaarde zich bereid naar de plannen van Gar Wood een dubbelrompschip te bouwen.

Het proto-type — de „Venturi" — kwam inderdaad tot stand, maar in plaats van er proeven mee te nemen, gebruikte de luchtmacht het vaartuig als drijvend doel bij schietoefeningen. Toen Wood het na beëindiging van de vijandelijkheden terug wilde hebben, bleek het vaartuig zelfs onvindbaar. Na lang zoeken vond de motorbootkampioen de „Venturi" ergens in een Zuidamerikaanse haven. De luchtmacht had het schip, tegelijk met een groot aantal surplusgoederen, van de hand gedaan. Daar niemand meer wist met welk doel het gebouwd was, had men het omschreven als een „drijvende schuilplaats voor kleine motorboten".

Inderdaad was de tunnel tussen de twee rompen van de „Venturi" zó groot, dat race-motorboten er met volle kracht doorheen konden varen en verscheidene van dergelijke scheepjes een schuilplaats onder het platform konden vinden.

Gar Wood sleepte de „Venturi" naar Florida, waar hij op een eiland, dat hij van de bekende familie Vanderbilt kocht, jarenlang aan het schip schaafde en timmerde, zonder dat nieuwsgierige journalisten of technici van grote werven hem op de vingers konden zien.

Want Gar Wood geloofde — en gelooft nog — dat het scheepstype, waarvan de „Venturi" de eerste, experimentele vertegenwoordiger was, een grote toekomst voor zich heeft. Hij acht het uitmuntend geschikt voor passagiersvervoer en toeristen-cruises en gelooft stellig, dat een vergrote „Venturi" met haar reusachtige, hoog boven het water liggende, platform een nagenoeg ideaal vliegdekschip zou vormen.

Enige jaren gelden begon Gar Wood geregeld tochten met de houten „Venturi" te ondernemen. Na elke reis werden weer nieuwe verbeteringen aan het schip aangebracht. Schroeven met verstelbare bladen maakten het mogelijk het vaartuig van „vooruit" op „achteruit" te schakelen, zonder dat men een hand naar de motoren uitstak. Een wendbare buitenboordmotor, aangebracht in de tunnel tussen de twee scheepsrompen, diende om het aanleggen aan steigers te vergemakkelijken. „De schepen van het „Venturi -type zullen straks kunnen aanleggen zonder hulp van sleepboten," verklaarde Gar Wood.

Minder geheimzinnig

Hij werd nu ook minder geheimzinnig met zijn schepping. Het schip mocht gefotografeerd worden. Journalisten maakten tochten mee en lagen lui in strandstoelen op het brede platform van de „Venturi", terwijl het vaartuig met een snelheid van meer dan vijfendertig kilometer per uur over het blauwe water van de Golf van Mexico of de Caribbean gleed.

Maar de belangstelling van de zijde van de vloot-autoriteiten en van de grote reders, waar Gar Wood op gehoopt had, bleef uit. Anderen zouden onder deze omstandigheden hun experimenten hebben opgegeven. Maar Gar Wood, die eens, toen zijn raceboot enkele weken vóór de Amerikaanse kampioenschappen, door de té grote snelheid uit elkaar sprong, de motoren op liet vissen en in nog geen twee weken samen met zijn zwaargewonde mecanicien een nieuwe boot bouwde en daarmee won óók — Gar Wood hield vol.

De „Venturi" had hem reeds millioenen gekost — zonder aarzeling stak hij telkens opnieuw tonnen gelds in verbeteringen. Wat hij zich overigens veroorloven kon, want deze self-made man is door zijn vele uitvindingen meervoudig millionnair geworden.

Het tochtje, dat de drieënzeventigjarige Gar Wood in Mei van dit jaar naar de Bahama-eilanden ondernam,

Gar Wood

waar hij een constructie-werkplaats bezit, was een trip, zoals de „Venturi" er reeds vele had gemaakt. Het tweerompenschip voer met hoge snelheid — meer dan veertig kilometer per uur — toen het plotseling in een stormzone raakte, waar zeer hoge golven liepen. Gar Wood gaf te laat bevel de snelheid te verminderen en het gevolg was, dat de massieve golven gaten sloegen in de voorkant van het platform. Patrijspoorten begaven het en al spoedig was het schip zinkende. Het duurde nog drie uur, vóór de toestand zo hachelijk werd, dat Gar Wood, zijn huishoudster, zijn secretaresse en de vijf leden van de bemanning genoodzaakt waren plaats te nemen in de reddingboot. Gar Wood werd door een helicopter overgenomen en naar Florida gebracht. De leden van de bemanning gingen op de Bahama-eilanden aan wal.

Vertrouwen niet verloren

Typerend voor Gar Wood is, dat hij ook na het ongeluk zijn vertrouwen in de „Venturi" niet heeft verloren. Het vergane schip was te licht gebouwd en van hout, zo verklaarde hij. Hij had al enige tijd gevreesd, dat het niet lang meer mee zou gaan. Een nieuw twee-rompenschip zou van ijzer gebouwd moeten worden.

Of hij inderdaad tot de bouw van een tweede „Venturi" over zou gaan, daar over wilde de drieënzeventigjarige Gar Wood zich niet uitlaten. Hetgeen nog niet wil zeggen, dat de ex-raceboot-koning thans op zijn lauweren gaat rusten. In zijn carrière als motorbootbouwer en snelheidskampioen te water heeft hij zoveel staaltjes te zien gegeven van doorzettingsvermogen en heeft hij zijn geheime plannen steeds zo voortreffelijk geheim weten te houden, dat men niet al te verbaasd moet zijn, als binnen enkele maanden of jaren een nieuw twee-rompen-schip, groter, sneller, comfortabeler en misschien ook veiliger en, in het oog van buitenstaanders, doelmatiger dan de oude „Venturi", de golven van het zeegebied tussen Florida en de Bahama's doorklieft....

Het door Gar Wood geconstrueerde twee-rompenschip, de „Venturi", dat in Mei van dit jaar bij de Bahama-eilanden verging.

Een „economisch Gibraltar"

SPANJE koopt Rio-Tinto van Engelse firma terug

Fout uit verleden hersteld

(Van onze correspondent in Spanje)

In de vorige eeuw verloor Spanje niet slechts, op enkele zeer schamele resten na, zijn onmetelijke overzeese gebieden, het hield ook internationale uitverkoop van zijn eigen binnenlandse bronnen van welvaart en ontwikkelingsmogelijkheden. Voor een zeer groot deel kwamen dus de ontginning van Spanjes bodemrijkdommen — velerlei metalen — de aanleg en exploitatie van spoorwegen en andere openbare diensten in handen van buitenlandse ondernemingen. Het was een gemakkelijke, maar tenslotte rampzalige manier om gelden te doen vloeien in de chronisch berooide schatkist, ten dele weliswaar goed te praten ook met het voorwendsel, dat het land zelf niet over de nodige kapitalen en technische bekwaamheid beschikte. Zeer verbreid was in Spanje zelfs een zekere geringschatting voor de moderne „materialistische" techniek; de Spaanse geest was tot verhevener bezigheden geroepen. Nog in deze eeuw schreef een vermaard auteur als Miguel de Unamuno, rector-magnificus van de Salmantijnse Universiteit: „Laten de anderen maar uitvinden!" Zo werd Spanje in die kwade negentiende eeuw van een grote, koloniën bezittende mogendheid zelf deels een economisch en geëxploiteerd gekoloniseerd land.

Kosten: Ongeveer 800 milln. gulden

Niets begrijpelijker dan een nationaal bewuste politiek erop uit is deze toestanden op te ruimen. Dit streven dateert niet van het huidige bewind, maar onder dit bewind hebben zich enkele van de meest markante recuperaties voorgedaan. Zo werden de diverse particuliere spoorwegmaatschappijen, waarin m. n. Frankrijk sterk vertegenwoordigd was, genationaliseerd tot de RENFE (Red Nacional de Ferrocarriles Espanolas) en kon de Spaanse staat enkele jaren geleden — vervroegd — de laatste afbetaling verrichten op de terugkoop van de telefoonmaatschappij, die in Amerikaanse handen was. Het is allemaal in der minne gegaan en het heeft het land zware financiële offers gekost, want het regiem past allerminst „Mossadegh"-methodes toe. Dezer dagen nu heeft ook de z.g. „operatie-Rio-Tinto" practisch haar beslag gekregen. Wie enigszins thuis is in de Spaanse zaken of in de geschiedenis van het internationale beurswezen, weet welk begrip er onder „Rio-Tinto" schuil gaat.

De naam verplaatst ons naar het rijke mijngebied van de Westelijke Sierra Morena in Andalusië, dat reeds geëxploiteerd zou zijn geworden door de Phoeniciërs, en het in ieder geval later was door de Romeinen. De „ouden" dolven er echter voornamelijk naar de edele metalen, goud en zilver. In de moderne tijd verkreeg het vooral faam als Europa's belangrijkste vindplaats van koper. Als zodanig werd het geëxploiteerd door de Spaanse staat, totdat in het jaar 1873 de regering van de Eerste Spaanse Republiek het mijnbekken bij afslag verkocht aan een Engelsea onderneming voor de som van 93 millioen pesetas. De Engelse eigenaars zetten zich onmiddellijk tot het moderniseren van de ontginningsmethoden en spoedig beheerste Engeland, dank zij „Rio-Tinto", de gehele wereld-kopermarkt. Ontzaglijk zijn de baten geweest, economisch en aan politieke invloed, die aldus in de loop der jaren Spanje zich heeft zien ontgaan. Een nationalistische, of wellicht ook alleen maar werkelijk nationaal gezinde economen van het land lieten dan ook niet na „Rio-Tinto" in het licht te stellen als klassiek voorbeeld, dat zonder discriminatie en contrôle aanvaarde investering van buitenlands kapitaal, in hoge mate de buitenlandse belangen begunstigde, maar ten nadele strekte van de nationale.

„Rio-Tinto" werkte met een minimum van hoger Spaans personeel, en de salariëring was zo, dat in 1935 een Spaans chef-ingenieur minder verdiende dan een onder-magazijnchef van Britse nationaliteit. Ook de arbeiders, Spanjaarden, werden naar Spaanse normen betaald, hetgeen, naar eigen verklaringen van de directie op een in 1932 te Londen gehouden aandeelhoudersvergadering de exploitatie van „Rio-Tinto" ongeveer even lonend maakte als soortgelijke ondernemingen in koloniale gebieden, die kleurlingen gebruikten. Sindsdien zijn op dit gebied wel enige verbeteringen bereikt.

Een derde der aandelen

En nu zal „Rio-Tinto", dat op economisch gebied voor Spanje zoveel als de tegenhanger is van Gibraltar op het politieke, overgedragen gaan worden aan een nieuw op te richten Spaanse maatschappij, waarbij deze het passief en actief van de oude zal overnemen. Met passend gejuich heeft de Spaanse pers het nieuws gebracht. De onderhandelingen hiertoe zijn gevoerd tussen enerzijds de bestuursraad van de Engelse onderneming en anderzijds een groep van particuliere Spaanse banken met medewerking van de Spaanse ministeries van Handel en van Nijverheid. Voor de overdracht zal de oude Engelse maatschappij een bedrag ontvangen van 77.666.666 pond sterling (rond 800 millioen gulden), te betalen in zeven jaarlijkse termijnen. Belangrijke bepalingen van de overeenkomst zijn voorts, dat de oude Engelse maatschappij met een derde van de aandelen vertegenwoordigd zal zijn in de nieuw op te richten Spaanse, terwijl de nieuwe maatschappij gebruik zal blijven maken van de diensten van het technisch apparaat en de verkooporganisatie van de oude. Hetgeen men wellicht kan zien als de min of meer ideale formule voor het terugbrengen in Spaanse hand van andere economische enclaves en voor het vestigen van nieuwe industriële ondernemingen met hulp an buitenlands kapitaal.

Ondertussen dient vermeld, dat in de loop der jaren de betekenis van „Rio-Tinto" zich aanzienlijk gewijzigd heeft. Tengevolge van de uitputting van de rijke lagen is de productie van koper geheel op de achtergrond geraakt. Het heden en de toekomst van Rio-Tinto liggen in de bewerking van de nog ontzaglijke rijkdommen aan ijzer- en koperpyrieten, waardoor „Rio Tinto" een rol speelt van wereldbetekenis bij de productie van superfosfaten. Het is dan ook niet juist om te zeggen, dat hetgeen Spanje van „Rio Tinto" terugkrijgt het „skelet" van „Rio-Tinto" is.

Behalve de delvings- en bewerkingsinstallaties beschikt de onderneming o.m. over een eigen spoorlijn van 68 kilometer, die Rio-Tinto met Huelva verbindt, waar zij over grote haveninstallaties beschikt. Zij heeft momenteel nog ruim zevenduizend man personeel in dienst en onderhoudt o.m. twee ziekenhuizen.

Troepen naar grens van Costa Rica

Nicaragua zal toeslaan

Managua. — Circa duizend man troepen en veertig motorvoertuigen, waaronder tanks, zijn Vrijdagavond na een parade door Managua naar het grensgebied van Costa Rica vertrokken Ook militaire vliegtuigen zijn in die richting gegaan.

De president gaf in zijn afscheidsboodschap aan de troepen de volgende richtlijn mede: „Treedt niet uitdagend op, doch slaat elke aanval af". Hij beschuldigde in zijn boodschap Costa Rica van grensschendingen en het verschaffen van wapens aan huurlingen om hem en zijn zonen te vermoorden.

De minister van buitenlandse zaken van Nicaragua wees een voorstel van de regering van Costa Rica om het geschil tussen beide landen voor de Pan-Amerikaanse Vredes Commissie te brengen van de hand.

Het Amerikaanse ministerie van defensie heeft bekend gemaakt, dat zes Amerikaanse militaire vliegtuigen voor een beleefdheidsbezoek naar San José in Costa Rica zijn vertrokken. Waarnemers te Washington zeiden, dat dit is geschied om Nicaragua te tonen, dat de regering van de Verenigde Staten geen wanorde in dit deel van Midden-Amerika zal dulden.

Kolenschaarste bedreigt Engeland

Britse industrie ingesteld op lage kolenprijs

Gevaar voor werkloosheid neemt toe

(Van onze financiële correspondent te Londen)

Het slechte zomerweer bewijst nog niet, dat er een zachte winter op komst is. Intussen heeft het gemis aan zon ongunstige invloed uitgeoefend op sommige bedrijfstakken, maar een strenge winter zou zeer ernstige gevolgen hebben voor de industrie. De onvoldoende steenkoolvoorraden in Groot-Brittannië, (terwijl in continentaal Europa de voorraden zich juist opeenstapelen) alarmeren zowel het Britse parlement als de industrie.

De maandgemiddelden van de steenkolenproductie van Engeland zijn nauwelijks boven de cijfers van 1938 gekomen (ca. 19 millioen ton), hetgeen weliswaar veel meer is dan de ca. 15.5 millioen in 1944 en 1945, maar geheel onvoldoende in verhouding tot het steeds toenemende verbruik. Sinds de nationalisatie in 1947 heeft de investering van 200 millioen pond in de steenkolenindustrie magere resultaten opgeleverd.

Op het gebied van kapitaalinvestering en modernisering heeft de steenkoolindustrie een zeer bevoorrechte positie ingenomen, maar de opbrengst heeft geenszins beantwoord aan de vele voordelen, die in deze bedrijfstak zijn genoten. In 1938 werd bijna 36 millioen ton steenkool van de Britse eilanden naar alle delen van de wereld geëxporteerd; thans, ofschoon de uitvoer nog altijd ca 14 millioen ton bedraagt, moet Engeland sommige soorten steenkool importeren. Vroeger werd een voorraad van 20 millioen ton voor de wintermaanden als een strikt minimum beschouwd. Nu men tegenwoordig slechts 17 millioen ton voorraad heeft, kan zulks tot een ernstige werkloosheid leiden in vele industrieën, die sterk afhankelijk zijn van steenkool.

De reden van deze toestand is niet alleen gelegen in het natuurlijke geologisch verband tussen de Britse industrie en de kolenmijnen, maar ook in de prijs, welke op het ogenblik 80 sh. per ton bedraagt tegen 't dubbele in België, 172 sh. in Frankrijk, 123 sh. in 't Saargebied en 104 sh. in 't Roergebied. Dit zijn natuurlijk geen exportprijzen, want de K.S.G.-landen voeren beneden deze prijzen uit, terwijl Engeland boven de binnenlandse prijs exporteert. Tot nu toe zijn de Britse importen uit de Verenigde Staten gekomen en ofschoon de prijzen in dit verband lager zijn dan de op het continent geldende prijzen, zouden enigszins omvangrijke importen in de komende winter leiden tot een verlies van 10á20 millioen pond sterling, indien de last zou moeten worden gedragen door de verwerkende industrieën en hun prijzen sterk beïnvloeden.

Het kernpunt van het productieprobleem is gelegen in het gemis aan arbeidskrachten. De arbeid in de kolenmijnen is de zwaarste van alle soorten van arbeid en het lot der mijnwerkers is gedurende vele jaren vóór de oorlog slecht geweest. Vandaar, dat de kolenmijnen niet in staat geweest zijn jonge gegadigden aan te trekken. In het begin van dit jaar hebben de mijnwerkers, die het hoogste salaris ontvangen van alle Britse arbeiders verdere salarisverhogingen gekregen onder voorwaarde, dat in 1954 een extra 5 millioen ton zou worden geproduceerd, maar nu het eerste halfjaar verstreken is, heeft men de indruk, dat de productie verre ten achter is gebleven bij dit plan, terwijl de mijnwerkers weer zeer belangrijke looneisen voorbereiden naast kortere werkuren.

Naar alle kanten ziet men uit naar een oplossing van het probleem. De vage hoop bestaat, dat werkloosheid in andere bedrijfstakken werkkrachten beschikbaar zou kunnen stellen voor de kolenmijnen, maar het spreekt vanzelf, dat in dit geval de vraag naar steenkool eveneens af zou nemen. Nog hogere lonen voor de mijnwerkers zouden niet noodzakelijkerwijze het gewenste effect sorteren zolang elders in het land volledige werkgelegenheid blijft bestaan en de prijs van steenkool van meer dan 80 sh. per ton tegen 40 sh. in 1947 voor de industrie te zwaar zal blijken te zijn. Bovendien zal elke verdere verhoging van de steenkolenprijs helaas overeenkomstige prijsstijgingen veroorzaken over vrijwel de gehele linie, met name van het spoorwegvervoer. Hiermede komt een suiraalbeweging tot stand.

Men ziet, dat de toestand tot een ernstig dilemma leidt. Geen houdbare oplossing schijnt mogelijk behalve de hoop, dat binnen de tien komende jaren voldoende vooruitgang zal zijn geboekt op het gebied van de ontwikkeling van atoomenergie. De grote bedrijven op het gebied van electrische uitrusting hopen dit en zijn er op voorbereid. Nooit heeft de beschaving een meer tegenstrijdige keuze gehad tussen het gebruik van atoomenergie voor destructie of constructie op de grootste schaal, die men ooit heeft gekend.

New Delhi. — India, Canada en Polen, die toezicht moeten houden op de naleving van de bestandsvoorwaarden in Indo-China hebben besloten binnen een week waarnemers naar Indo China te zenden om de toestand aldaar te bestuderen.

Cairo. — Volgens autoriteiten van de Egyptische veiligheidsdienst is een nieuwe communistische organisatie met cellen in Cairo en in afgelegen industriële centra ontdekt. Bij overvallen werden 27 personen aangehouden en een grote hoeveelheid opruiende geschriften in beslag genomen.

Londen. — De 38-jarige Douglas Marsch is te Londen tot een halfjaar gevangenisstraf veroordeeld, omdat hij bij een tandarts had ingebroken en daar zijn „eigen" valse gebit, dat hij voor reparatie had achtergelaten, had weggehaald. De rechter zei ter nadere verklaard, dat de betrokkene reeds een lange serie veroordelingen achter de rug had.

Delft. — Het totale aantal ingeschrevenen aan de Technische Hogeschool te Delft bedroeg in het zojuist beëindigde studiejaar 1953-1954 4.924 tegen 5.111 in het daaraan voorafgaande studiejaar. Het aantal vrouwelijke ingeschrevenen van 78 tot 84 en het aantal voor de eerste maal ingeschrevenen van 703 tot 727.

San Francisco. — Caryl Chessman, de Amerikaan, die wegens een aantal moorden ter dood veroordeeld is en in zijn cel beroemd is geworden met het boek „Cell 2455, Death Row", heeft zijn laatste beroep door het Californische oppergerecht zien verwerpen. Zijn terechtstelling is op dertig Juli gezet. Zijn boek wordt na zijn dood verfilmd.

Zeven weken in de Sovjet-Unie XXI

Iedere intellectueel dient het Sovjet-stelsel systematisch te bestuderen

Geen bestrijding met leugens

Aan het einde van deze serie artikelen *) over mijn reis door de Sovjet-Unie, moet ik er mijn lezers aan herinneren, dat ik in het begin heb gevraagd geen oordeel uit te spreken over een afzonderlijke zin of zelfs niet over een afzonderlijk artikel. Ik heb hun gevraagd met hun beoordeling te wachten tot deze publicatie zou zijn voltooid. Ik heb uiteengezet, waarom de philosophie, die aan het Sovjetregiem ten grondslag ligt, ondanks haar vaak belangrijke resultaten, verwerpelijk is en waarom wij haar onmogelijk kunnen accepteren. Ik voor mij wens het communisme te bestrijden en ik zal alles doen, wat ik kan, om mijn land ervoor te behoeden. Maar men moet het communisme bestrijden met de middelen, die een overwinning waarborgen.

Leer uw tegenstander toch beter kennen

Het communisme en het Sovjet-stelsel bestrijdt men niet met een leugen. Ik zou mijn land en de zaak die ik meen te dienen, al een heel slechte dienst bewijzen, wanneer ik anderen na zou zeggen, dat de mensen in de Sovjet-Unie allemaal in krotten wonen en dat ze blootsvoets moeten gaan, dat zij diep ongelukkig zijn en met ongeduld wachten op het moment dat zij met vreemde hulp het gehate juk van zich af kunnen schudden. Dat zou niet juist zijn. Ik heb tijdens mijn reis anders ervaren. Op zuiver materieel vlak heeft de Rus niet de gelegenheid om zijn eigen toestand met die van het Westen te vergelijken. De propaganda geeft hem een welbewust scheefgetrokken beeld van onze samenleving. Hij heeft slechts vergelijkingsmateriaal in de Tsarentijd, of in de „heroïsche" jaren van de revolutie en van de laatste wereldoorlog. Op dit punt is iedereen het eens. Zo de toestand in Rusland tijdens de oorlog en vooral in 1945 catastrofaal was, verbetert zij dan thans toch ieder jaar meer.

Wij hebben gesproken over de antigodsdienstige propaganda, maar wij kwamen tot de conclusie dat de Sovjetburgers toch niet als beesten leefden. Ook hier zijn ongelovigen, maar wij zouden hun onrecht doen, wanneer wij beweerden dat zij geen enkele morele of spirituele aspiratie hebben. De Sovjet-regering heeft de strijd aangebonden tegen het analphabetisme, zij heeft scholen en universiteiten opgericht en voor het volk nieuwe horizonten geopend van wetenschap en cultuur.

Meer mankracht vereist

Onmiddellijk na de revolutie predikte het Sovjet-regiem de vrije liefde en de echtscheiding per briefkaart. Men heeft deze weg spoedig verlaten om terug te keren tot het gezinsleven. Momenteel is de Sovjet-regering zelfs de grote verdedigster van het huwelijk en de beschermster van het gezin. Kinderen genieten alle voorrechten die er in Rusland maar te genieten zijn en echtscheiding is in Rusland moeilijker te verkrijgen dan in de Westelijke landen. Men moet natuurlijk hier niet uit afleiden dat het Sovjet-regiem in de richting van de christelijke opvattingen begint te denken. Men heeft de situatie zuiver economisch bekeken. De aanvankelijke toestand had een nadelige invloed op de productiviteit van de arbeider. De vijfjarenplannen eisten steeds meer mankracht. Langzamerhand is men een stijging van het geboortecijfer gaan bevorderen. Bovendien heeft de partij met het oog op de toekomst en haar eigen voortbestaan bijzondere belangstelling voor de jeugd.

Het Sovjet-regiem spant zich in om het volk de indruk te geven dat het vrij is. De vreemdeling heeft in de Sovjet-Unie niet het gevoel dat hij gevolgd wordt, zelfs wanneer het wel zo is. De zelfcritiek is een machtig wapen, dat de leiders met grote behendigheid hanteren. Een politieke toespraak bevat meestal een gedeelte van zelfcritiek. Ook in de pers treft men regelmatig zelfcritiek aan. Dank zij de locale partijcellen, zijn de partijleiders volledig op de hoogte met de opvattingen van de leden en hun mening over verschillende zaken. Wanneer zij het gunstig achten, laten zij de kranten critiek oefenen op zaken, waarvan zij weten dat zij door de leden becritiseerd zijn. Door aldus de leden naar de mond te praten geven zij hun de indruk dat er persvrijheid is. Het is onnodig te herhalen dat lang niet iedere Sovjet-burger hierin gelooft en alles klakkeloos accepteert. Wij kunnen slechts hopen dat het aantal van deze mensen steeds groter wordt en dat zij er eens in zullen slagen het juk van zich af te werpen waaronder zij thans leven, dat zij voldoende zullen inzien dat deze philosophie niets anders is dan een dwaling die de eerbied voor de menselijke persoonlijkheid met voeten treedt.

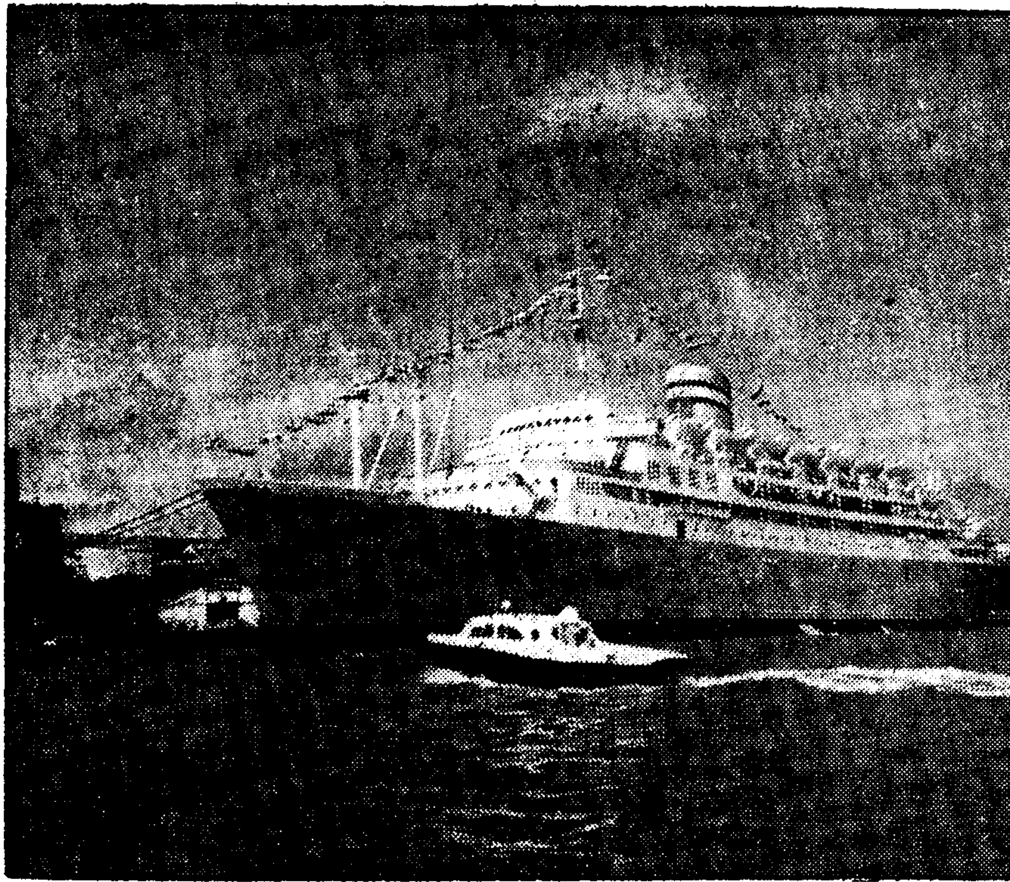
Een stap achteruit

De geschiedenis van de Sovjet-Unie leert dat telkens wanneer men trachtte de Leninistische profetieën te verwezenlijken, men in feite een stap achteruit zette. Het communisme is er niet in geslaagd de grondslag van het gezinsleven te vernietigen, de particuliere eigendom uit te bannen, de salarissen gelijk te schakelen, het erfrecht te verbieden. Het is er niet in geslaagd de criminaliteit uit te bannen als een verschijnsel dat uitsluitend in kapitalistische landen voorkomt. Het heeft zelfs de boete-tarieven moeten verhogen en als verklaring voor het veelvuldig voorkomen van misdaad moeten mededelen: „Zolang het kapitalisme ons blijft omsingelen, zal de misdaad bij ons blijven bestaan". Men heeft de godsdienst willen uitroeien en hoewel de huidige toestand voor de religie allesbehalve rooskleurig is, kan men veilig aannemen dat het religieuze gevoel zal blijven en dat het zich niet zal laten verdringen door de Ersatz-producten die de regering er voor in de plaats wil stellen om het volk zoet te houden. De regering zal er nooit in slagen de vrijheid volledig te verstikken en de waarheid volledig het zwijgen op te leggen. Het is zeker, dat ieder autoritair regiem tegen zijn eigen beginselen strijdt, omdat het immers het wetenschappelijk onderzoek bevordert, de bevoegdheid tot oordelen aanwakkert. De Sovjet-Unie zal deze fataliteit evenmin kunnen ontlopen. Op den duur heeft het regiem zich telkens weer aan moeten passen aan de eisen van de menselijke natuur.

Ik heb verklaard dat er in Rusland geen communisme bestaat. Zij, die het communisme bestrijden, dienen hun tegenstander beter te leren kennen. Iedere intellectueel, ieder verantwoordelijke leider van een vakvereniging, ieder parlementslid dient systematisch het Sovjet-stelsel te bestuderen. Hoe kan men anders hun, die dreigen af te glijden naar het communisme, aantonen dat onze instituten — hoe gebrekkig misschien ook zijn mogen — toch altijd nog veel menselijker, veel socialer en democratischer zijn dan de Russische.

RAYMOND SCHEIJVE

*) Morgen verschijnt het laatste artikel van deze reeks.



Dit is het nieuwe passagiersschip „Vera Cruz" van de Portugese Colonial Scheepvaartmij. Zaterdagmorgen meerde het prachtige schip, dat in 1952 in Antwerpen afgebouwd is aan de Prins Hendrikwerf. Tegen de middag kwam een tanker langszij om het schip van brandstof te voorzien. De tanker leek er een kabouter bij, zo enorm hoog is de „Vera Cruz". Getooid met vlaggen, die vrolijk wapperden, voer het schip onder grote belangstelling onze haven binnen.

„Willemstad" wint M.S.V.-tournooi

Suffisant. — Gedurende het afgelopen weekeinde werden de finales, in het door de Marine Sport Vereniging georganiseerde nederlaag-voetbal-tournooi op Suffisant, verspeeld. Op Zaterdag j.l. ontmoetten de elftallen van Athene 3 en Scherpenheuvel 3 elkaar in Afdeling III. En gistermiddag vonden onder grote belangstelling van een talrijk publiek de andere finales plaats, namelijk in Afdeling II tussen Asiento 2 en Scherpenheuvel 2 en in Afdeling I de „big match" tussen Asiento's eerste elf en de stoere knapen van „Willemstad".

De wedstrijd Asiento—Willemstad was zonder twijfel de beste en spannendste van het gehele tournooi. Hier kwamen twee goede elftallen binnen de krijtlijnen; twee elftallen die zeer goed tegen elkaar opgewassen waren. Een „Asiento" dat gedurende het tournooi bewezen heeft „technisch" het beste elftal te zijn en een „Willemstad" waarin de fighting spirit nooit ontbrak; het enthousiasme waarmee deze ploeg speelt is bewonderingswaardig.

Gedurende de eerste helft van de wedstrijd van gisteren vertoonde het spel een duidelijke veldmeerderheid van de Roodwitten uit Emmastad. Door slecht wegwerken van de „Willemstad"-verdedigers werden de aanvallen van Asiento gevaarlijker. Meijers opereerde gevaarlijk vóór het Willemstad-doel. Dan was hij op de linksbuitenplaats dan weer dook hij bij de rechter cornervlag op. Maar de Asiento-voorhoede vond een goede en veilige keeper voor zich die met succes zijn doel schoon wist te houden. Na 35 minuten spelen, terwijl iedereen in spanning het eerste Asiento-doelpunt verwachtte, kreeg na een uittrap van Willemstads keeper de spil de bal. De bal belandde bij Midvoor Theunissen en van ongeveer 15 meter afstand loste hij een kogel op het Asiento-doel welke via de bovenlat achter doelman Nebbeling in het net belandde. 1—0 voor Willemstad.

Met nog 5 minuten te spelen in de eerste helft kreeg Asiento's zwoegende rechtsbinnen Fosbrook uit een corner de bal te pakken en voordat de vijandelijke backs konden realiseren wat er gaande was, was de stand gelijk. (1—1).

In de tweede helft kwam er geen verandering meer in de stand.

Dan ging men na de wedstrijd over tot het nemen van strafschoppen om uit te maken wie de beker, door de Marine Sport Vereniging voor de winnaar van het tournooi beschikbaar gesteld, mee naar huis mocht nemen. Willemstad was in dit onderdeel van het voetbalspel beter in thuis dan de Isla-mannen en met twee doelpunten uit 3 penalties voor Willemstad tegen 1 uit evenveel strafschoppen werd het lot van Asiento beslecht.

De finale in *Afdeling II* tussen Asiento 2 en Scherpenheuvel 2 eindigde in een 2—1 overwinning voor eerstgenoemde.

In *Afdeling III* versloeg Scherpenheuvel 3 Athene 3 in de finale met 1—0.

Na afloop van de wedstrijden werden de spelers en publiek toegesproken door M.S.V.'s sympathieke secretaris en organisator van het tournooi, Luitenant J. van Lier. In enige welgekozen woorden dankte Lt. Van Lier voor de medewerking ondervonden gedurende het afgelopen tournooi. Dit was de eerste keer dat er zo'n tournooi door de Mariniers op Curaçao werd georganiseerd. „De bedoeling was om de sportbanden tussen de militairen en de burgerij te verstevigen en wij verheugen ons zeer over het behaalde succes", aldus Lt. Van Lier. Hierna werden de prijzen uitgereikt. Alle deelnemende verenigingen kregen een prijs en ook de scheidsrechters en grensrechters mochten uit handen van Lt. Van Lier een aandenken aan dit tournooi in ontvangst nemen.

Gaarne willen wij van deze gelegenheid gebruik maken de Marine Sport vereniging onze hartelijke gelukwensen aan te bieden bij het welslagen van haar tournooi. Wij hebben niets dan lof voor Lt. van Lier en zijn mannen die dit tournooi tot een succesvol en onvergetelijk voetbal-festijn hebben gemaakt.

Goed gedaan M.S.V.!

Willemstad. — De invordering van belastingen is niet zoals het behoort te zijn.

Van de Curacaose sportvelden

De reden hiervan is de onderbezetting van het Ontvangerskantoor en het niet kunnen beschikken over voldoende deurwaarders. Hetgeen van de achterstand van 1953 gedurende de periode 1 Januari t/m 18 Juni 1954 werd ontvangen blijkt uit het volgende.

T/m 31 December 1953 is voor de *grondbelasting* invorderbaar f. 1.703.375,03, hiervan is betaald f. 1.528.031,24, (inclusief verminderingen etc.) zodat resteert f. 175.343.79

Voor de *gebruiksbelasting* moet geïnd worden f. 441.206,11, hiervan is betaald f. 367.002,61, zodat invorderbaar blijft f. 74.203,50.

De *inkomstenbelasting* spant de kroon, invorderbaar is f. 6.891.071.38; betaald is f. 5.484.741,75, zodat invorderbaar blijft f. 1.341.922,47.

Totaal staat dus nog f. 1.591.469,76 invorderbaar

Naar de mening van het Bestuurscollege is de toestand bevredigend te noemen, aangezien het Eilandgebied nog niet over voldoende deurwaarders beschikt om tot een krachtiger invordering over te gaan.

In de afdeling werd hierbij nog opgemerkt, dat de invordering inderdaad zeer goed is verlopen. Het Land heeft de raming reeds bereikt. Door het Eilandgebied kon in de gegeven omstandigheden niet meer worden gedaan.

Curaçaose kampioenschappen

Willemstad. — Onder auspiciën van de NALTB is Zaterdag een aanvang gemaakt met de tennis kampioenschappen gemengd dubbel en heren dubbel. De uitslagen van de gespeelde wedstrijden luidden:

Kion-Brakke slaan Tholud-Claessens met 6—4, 6—4, 6—4; Barkely—Kappel slaan Bouwer—Hoetinck met 6—3, 6—3, 4—6, 6—4; Schotborgh—Kusters slaan Rudolph Salas met 9—6, 9—7, 6—4, 6—1.

In de dames-dubbel wedstrijden slaan mevr. Sanson-Hofland de dames Damsteegt—v.d. Ham met 6—3, 6—2; mevr. Stomp—de heer Noordhoek Hegt slaan mevr. Hoffman—de heer Blom met 6—0, 6—1; mevr. Nieuwenhoven—de heer Brakke winnen van mevr. Broersma—de heer Rooda, door het zich terugtrekken van laatst genoemden.

Algemeen accoord tussen Nederland en Venezuela

(Eigen bericht)

Willemstad. — Naar wij vernemen zijn Nederland en Venezuela tot een overeenkomst gekomen tot het ondertekenen van het contract betreffende het luchtverkeer tussen de beide landen, aldus werd bekend gemaakt door Dr. Aureliano Otanez, Kanselier van Venzuela, tijdens een persconferentie welke gehouden is in het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Caracas.

Uitvoerige details kon Dr. Otanez nog niet vrijgeven, doch er bestaat een mogelijkheid, dat een dezer dagen meer bekend kan worden gemaakt. Waarschijnlijk zal dan aan de conferentie, waaraan voor de Antillen de heer H.C.M. Hakkenberg van Gaasbeek deelneemt, een einde komen, na het tekenen van het contract. De leden van de Nederlandse Luchtvaartcommissie verklaarden later dat op enkele kleine details na op alle punten overeenstemming is bereikt. De leden hebben hun tevredenheid uitgesproken over de tot nu toe bereikte resultaten.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade verleende in het afgelopen weekend 32 maal assistentie. Er werden vier personen gewaarschuwd, terwijl negen personen een proces-verbaal kregen. De M.B. behandelde 4 lichte aanrijdingen.

Buitendeur opengelaten

Op de Stoppelweg vergat een bewoner de voordeur te sluiten. Een passerende patrouille van de M.B. wekte de bewoner, die, na gekeken te hebben of niets was ontvreemd het vermoeden bevestigde dat hij zeer waarschijnlijk vergeten had de deur te sluiten. Hij uitte zijn dankbaarheid aan de politie.

Naar Rustoord

In de Hoek van Hollandstraat beledigde een vrouw een andere vrouw ernstig. Het bleek dat zij echter niet goed bij haar hoofd was, reden waarom de politie haar naar Dr. Berkenveld bracht die opname in Rustoord noodzakelijk achtte.

Rustverstoorder op Porta Blancu

De hulp van de politie is ingeroepen op Porta Blancu door de vrouw I.S.. Zij verklaarde dat haar broer, V.W. haar geslagen heeft en haar met een mes bedreigde. Broerlief had intussen de benen genomen. De vrouw is naar de recherche verwezen.

Uit mijn huis 1

Op Minascharbaai ontving de vrouw P.V.W. enkele harde vuistslagen in het gezicht van de man waarmee zij samenleeft. Zij was kwaad op hem geweest omdat hij met een paar jonge meisjes naar een pic-nic gegaan was.

Zij wenste geen aangifte te doen maar wilde wel dat de man haar huis verliet, hetgeen onder het toeziend oog van de agenten van de Mobiele Brigade gebeurde.

Uit mijn huis 2

Op Kanga vond ook iets dergelijks plaats. Een man had enkele weken geleden een 20-jarig meisje met zich mee naar huis genomen. De vrouw kwam er achter, dat haar man een verhouding met het meisje had en maakte hierover ruzie. De man sloeg haar toen in het gelaat. De vrouw wenste ook geen aangifte te doen maar verzocht de man en meisje haar huis te verlaten.

Pingpong kampioenschappen

Emmastad. — De „Asiento" Tafeltennis Kampioenschappen worden op 19 en 20 Augustus as. verspeeld in de Club Asiento te Emmastad. Er wordt gespeeld in vijf klassen, namelijk een „A"-klasse voor dames en heren, een „B"-klasse voor heren, een „Veteranen"-klasse met een „dubbels"-klasse. (Het zij opgemerkt dat alleen „jongelui" boven de 35-jarige leeftijd geplaatst worden in de veteranen-klasse.)



Deze foto toont U de glanzende pracht van de grootste der drie kerkklokken die gisteravond in de Kerk van O.L. Vrouw van Coromoto werden gewijd. Hij weegt 200 kilo en draagt in de landstaal het opschrift: „Ik heet O.L. Vrouw van Coromoto, Patrones van deze kerk".

Raam voor Austin Friars



De Nederlandse glazenier Max Nauta heeft in opdracht van het Nederlands Comité ter herdenking van het 400-jarig bestaan der Ned. Hervormde Gemeente te Londen een monumentaal raam vervaardigd van gebrandschilderd glas in lood voor de nieuwe Nederlandse kerk van Austin Friars te Londen, die op 11 Juli door Prinses Irene werd geopend in aanwezigheid van Koningin Juliana. Het raam bestaat uit vier recht opstijgende stroken en de ontwerper beeldde op elke strook een hoofdfiguur uit, n.l. Edward VI van Engeland, die in 1550 de kerk aan vluchtelingen van het contingent schonk. H. K. H. Prinses Irene, afgebeeld met troffel en kalk ter herinnering aan de eerste steenlegging, welke zij in 1950 verrichtte. Johannes à Lasco, de uit Polen afkomstige edelman en leider van de vluchtelingen, aan wie de kerk werd geschonken en de kerkvader Augustinus (met bedelnap) herinnerend aan het feit dat de originele kerk in de oudheid door Augustijner monniken werd gesticht en gebouwd. De foto geeft links het gehele raam zoals het in de kerk van Austin Friars is aangebracht. Rechts: de strook in detail, waarop H. K. H. Prinses Irene staat afgebeeld.

Autobelasting

Willemstad. — Ruim 1700 autobezitters hebben voor een half jaar de auto-belasting betaald, d.w.z. dat het tweede halfjaar nu betaald moet worden. En dat betekent weer druk werk voor de eilandsontvanger, die hedenochtend ruim 450 klanten voor zijn loket had staan. En daar is natuurlijk niet tegen op te werken.

Willen de auto-bezitters er aan denken, dat het tweede halfjaar voor de auto belasting moet worden voldaan?

Willemstad. — Het luxueuse passagiersschip „Vera Cruz" bracht Curaçao drie verstekelingen. Zij zijn aan boord ingesloten en gingen met hetzelfde schip retour. De verstekelingen zijn van Spaanse nationaliteit.

Bijna 50 landmijnen op boerderij ontdekt

Een landbouwer te Castricum, heeft op zijn boerderij nabij een kindervacantiekolonie, een geve, scherpgestelde landmijn ontdekt.

Hij waarschuwde direct de Mijnopruimingsdienst die een onderzoek ter plaatse instelde. Men vond toen op het land 46 landmijnen, op slechts enkele meters van de weg. Men heeft de gevaarlijke wapens onschadelijk gemaakt en verwijderd.

Canarische eilanden. — Tijdens een hitte golf, die o.a. Spanje teisterde, zijn op de Canarische eilanden temperaturen rond de 59 graden Celsius gemeten.

Percy Faith componeerde het

Zwitserse speeldoos speelt „My heart cries for you"

Amsterdam. — Percy Faith, de 46-jarige Amerikaanse dirigent-componist, die door diverse „songs" en gramofoonplaten van zijn eigen orkest bekend is geworden, heeft in Amsterdam op een informele conferentie een aantal Amsterdamse journalisten over z'n leven en werk verteld. Misschien zijn er wel die zich niet onmiddellijk het liedje, „My heart cries for you" kunnen herinneren, maar zo zij de melodie horen, dan toch zeker. Faith componeerde het, maar liet het liedje verder aan Guy Mitchell over. Die werd er beroemd door. Intussen streek Faith het binnenstromende geld van de acteursrechten op.

Moulin Rouge is een best-seller

Hij heeft juist een reis door vele Europese landen gemaakt. Meer dan 2500 mijl per auto, zegt hij trots. „Alleen maar vacantie".

„En we hebben — U zult het niet geloven- overal prachtig weer gehad," vult zijn vrouw aan, „op twee dagen in Zuerich na. Daar regende het".

Het echtpaar Faith maakt deze vacantiereis als viering van het 25-jarig-huwelijksfeest.

„In Zwitserland stonden we voor een souvenirwinkeltje en daar liet een vrouwtje een muziekdoos voor ons draaien. Toevallig was in die doos „My heart cries for you" gemonteerd. Toen mijn vrouw haar vertelde, dat ik dat liedje gecomponeerd had, geloofde ze er geen woord van".

„Het is immers een nationaal Zwitsers liedje", had ze gezegd.

„Toen ik het destijds op papier had gezet," vervolgde Faith," liet ik het Frankie Sinatra zien en vroeg hem of hij het zingen wilde. Hij probeerde het thuis, maar liet me later weten, dat hij er niets voor voelde. Toen vroeg ik het later aan de toevallig in de studio aanwezige Guy Mitchell. Guy was in die tijd nog een onbekende grootheid. Hij nam het aan en werd er beroemd door.

Het werd een „hit". Er verschenen 28 verschillende gramofoonplaten van het lied. Samen werden er 4 millioen platen alleen al in Amerika verkocht..

„Moulin Rouge" is een ander succes van Faith. Hij verkortte het oorspronkelijk lied tot wat het nu op de bekende plaat van Percy Faith's orkest geworden is. Felicia Sanders, die het voor hem zingt, werd er beroemd door. Tot dusverre zijn er 1 1 2 millioen van die platen verkocht.

„Misschien weet u" vervolgde Faith, „dat aan de keerzijde van de plaat Swedish Rhapsody gesneden is. Toen ik bij de firma met het voorstel aankwam van die twee liederen een plaat te maken, zeiden ze me, dat „Moulin Rouge" niets was, maar de Rhapsody wèl. Aangezien in Amerika altijd maar een kant van een plaat telt en de andere steeds een song voortbrengt, waarvan succes bij voorbaat uitgesloten is, accepteerden ze mijn plan. Maar in plaats van de Rhapsody werd Moulin Rouge de top song."

Argentijns coureur verongelukt

Adenau. — Tijdens de training voor de races om de Grote Prijs van Europa, die gisteren op de Nuerburgerring zijn gehouden, is de bekende Argentijnse coureur Onofre Marimon, die een Maserati bestuurde, dodelijk verongelukt. Marimon vloog vlak voor het einde van de trainingsrit uit de bocht en de wagen sloeg over de kop. Hij geraakte onder de wagen en brak zijn nek. Hij moet op slag dood zijn geweest.

„MISTER FRANCE” wordt mythe van Frankrijk

Een Disraeli of een Kerensky?



„Deze man is een Disraeli of een Kerensky”, moet Georges Bidault gezegd hebben, toen Pierre Mendès-France de toestemming verwierf van de Franse Nationale Vergadering om in de hoedanigheid van premier te trachten in een maand tijds de vrede in Indo-China te herstellen.

De buitenlandse commentator van de Engelse „News Chronicle” noemt hem de meest opmerkelijke Franse premier sinds Léon Blum. Hij heeft Frankrijk een regering gegeven, die drie eigenschappen bezat, welke tot dusver slechts sommige afzonderlijke ministers eigen waren: politiek realisme, vastberadenheid en onafhankelijkheid.

Zijn gebrek aan gevoel voor decorum ging zo ver, dat hij de traditionele residentie der Franse premiers, het statige Hôtel Matignon, ongebruikt liet. Mendès-France vond, dat hij de diplomatieke machine van de Quay d'Orsay voor het ogenblik het meest nodig had en daarim vestigde hij daar zijn hoofdkwartier. Hij maakte de ambtenaren van het ministerie van buitenlandse zaken duidelijk, dat zij om.kwart voor negen op hun bureaus moesten zijn en dat zij niet pas om een uur of elf konden binnenwandelen.

Ook het interieur van het ministerie onderging ingrijpende wijzigingen. Secretariaten werden gevestigd in wat vroeger badkamers waren en een onder-staatssecretaris zetelt nu in het vertrek, waar voorheen minister Bidault zijn maaltijden placht te gebruiken.

De hoge ambtenaren kwamen tot de schokkende ontdekking dat „Monsieur le Président” belegde broodjes liet komen, die hij aan zijn bureau verorberde.

Toen hij nog in Parijs was belde hij vijf tot zes keer per dag Genève op of sprak per radio-telefoon met het Franse hoofdkwartier in Hanoi. Een soortgelijk programma voert hij thans in Genève uit. De gewone man in Frankrijk leest, hoe Mendès-France op één dag besprekingen voert met Eden, Molotov, Tsjoe En Lai, Pham Van Dong en Bedell Smith, hoe hij daarna opnieuw een conferentie heeft met Eden en Molotov, hoe hij tijd vindt voor mondeling overleg met de minister voor Noord-Afrikaanse zaken en hoe hij zich tenslotte nog richt tot de Economische en Sociale Raad der Verenigde Naties. De

Nog één schoon overhemd

ganse dag en een groot deel van de nacht werkt deze kleine donkere man aan de voltooiing van de plannen, die hij zich heeft opgesteld.

De Republikeinse Volkspartij van oud-minister Bidault en een deel der onafhankelijken staan zeer sceptisch tegenover de figuur van de politicus Mendès-France. En hij is inderdaad een „Realpolitiker”, die met evenveel gloed en raffinement de rol speelt van een Disraeli als van een Kerensky, de laatste man vóór de revolutie. Maar misschien is hij juist daarom wel de juiste tegenspeler voor mannen als Molotov en Tsjoe En Lai.

En een ding staat bovenal vast: Pierre Mendès-France, de man van het vertrouwelijke praatje voor de radio, de man die de politiek weet te vatten in eenvoudige formules, heeft in brede kringen de indruk gewekt, dat er een nieuwe geest vaardig is over Frankrijk. De Britse boulevardbladen spreken over hem als over „Mister France” en de Parijzenaars weten zo zeker, waar zij met Mendès-France aan toe zijn, dat zij gisteravond uitrekenden, dat de premier in Genève nog precies één schoon overhemd had...... Mendès-France is hard op weg de mythe van Frankrijk te worden.

Suriname-Nederland: 3-4

(Vervolg van pagina 1)

naamse zijde kunnen zijn als de Surinaamse ploeg de kansen beter had benut. Suriname speelde niet in het enthousiaste tempo dat men van de ploeg gewend is en Nederland reageerde in het bijzonder in de eerste helft zeer traag, welke traagheid Suriname na het eerste kwartier ook deelde. Voor Nederland was de overwinning niet bevredigend daar de Hollandse jongens geen grote tegenstand van de Surinaamse ploeg verwacht hadden. Suriname was echter geen easy walk over.

De Surinamers zijn vast besloten om a.s. Woensdagmiddag a.s. revanche te nemen. Hiervoor hebben zij zeker kans. Van het Surinaamse elftal waren de uitblinkers, keeper Nijman, die na de rust menig gevaarlijk schot onschadelijk heeft weten te maken, Killian die dank zij zijn subliem spel op de back-lijn heeft bijgedragen, dat de nederlaag niet groter was en L. Rack op de linksbuitenplaats, die geen schuld heeft, dat het zo is afgelopen. Van het Nederlandse elftal kan genoemd worden Luiten de zwoeger, Melis die de grote man op het veld was en keeper v.d. Wiel. Naar schatting waren er 11.000 tot 12.000 toeschouwers, die een heerlijk koude douche kregen, want in de 34ste minuut van de wedstrijd begon het te regenen dat het kletterde.

Honing van de oude Grieken is nog goed

Bij oudheidkundige opgravingen in Paestum zijn een aantal 2500 jaar oude Grieken amphora's ontdekt die honing bevatten.

Professor Pellegrino Sestrieri, onder wiens leiding het archeologische onderzoek geschiedt, heeft de honing geproefd en vastgesteld dat ze nog uitstekend smaakte.



WEST-END: „Het Offer van een Moeder” 19 en 21 uur.
ROXY: „Captive Woman” 19 en 21 uur.
CINELANDIA: „Sueños de Gloria” 19 en 21 uur.
CARIBE: „Bombero Atómico” 20 uur.
REX: „Assignment Paris” 20 uur.
ROYAL: „The three musqueteers” 20 uur.
SUFFISANT-THEATER: „I was a shoplifter” 20 uur.
APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in Punda door Botica Wilhelmina, Hendrikplein 7, tel. 2380; in Otrabanda door Botica Americana, Breedestraat 159, tel. 3636.
WIT GELE KRUIS: De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Veenis, Santa Rosaweg 155, tel. 5006.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 7 Aug. 12.00 G. J. Welbergen Ficusweg 7 tel. 4470
B. g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling
P. Bereds, Gerard Duostr. 6 tel. 3416
C. S. M.

Rederij
D. Gelderblom tel. 2486

Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 08.00 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276
van 1.00 — 7.30 P. Roest tel. 3146

ARUBA

Ford-agentschap in andere handen

Oranjestad. — Het is al bijna drie jaar geleden dat wij voor het eerst hoorden dat de firma S. N. Ecury het Ford-agentschap wilde overdragen.

Voor zulk een belangrijk agentschap moet men aan bepaalde eisen voldoen, zodat het niet te verwonderen is dat de Ford Motor Co. niet onmiddellijk een beslissing kon nemen. De voorwaarden waaraan de toekomstige agent moet voldoen zullen, naar wij vermoeden, zeker niet gemakkelijk zijn. Bovendien stond de Ford Motor Co. voor een moeilijke keuze.

Met ingang van 30 Juli echter is de firma Neme Import en Export definitief aangewezen als, zoals dat in de wandeling genoemd wordt, Ford-agente. Sedert Woensdag j.l. was hiervoor overgekomen van Caracas de heer Peter Nunez, District Manager over de Nederlandse Antillen, Venezuela en Suriname. Het hoofdkwartier is in Caracas gevestigd. De enorme ontwikkeling welke Venezuela thans doormaakt heeft het noodzakelijk gemaakt daar het hoofd-agentschap te vestigen.

De firma Neme zal de verschillende merken van de Ford fabrieken voeren, z.a. behalve Ford, ook de Lincoln en de Mercury. De heer Nunez gaf in Hotel Strand een uiteenzetting van de grote vooruitgang in de productie bij het Ford concern. Bij deze bespreking waren ook tegenwoordig de heer Moris. Neme en de heer Kronenberg als procuratiehouder. Ford houdt momenteel een „neik-to-neck-race” met Chevrolet wat de productie betreft. De fabriek heeft de laatste jaren 250 millioen dollar her-investeerd met als resultaat dat zij 41% van de totale verkoop op haar naam heeft staan. Vele verbeteringen werden aangebracht en een van de meest opvallende is wel dat waar er vroeger 14 smeerpunten aan een wagen waren, deze thans gereduceerd zijn tot 2.

De kracht van de motor is opgevoerd van 110 p.k. tot 130, zonder dat daarvoor meer gasoline gebruikt wordt.

De heer Nunez kwam, nadat hij in 1946 gedemobiliseerd werd, bij de Ford fabrieken, ging in 1950 voor twee en een half jaar naar Colombia en werd overgeplaatst naar Caracas. Van Spaanse afkomst werd hij in Amerika geboren. De heer Moris Neme neemt de leiding van de auto-afdeling in handen. Een speciale showroom werd ingericht op de hoek van de Verbindingsweg en de Weg naar Santa Cruz.

De garages bevinden zich achter de showroom en een andere op Dakota tegenover het Stadion. Over twee weken kan de eerste zending auto's worden verwacht. Ook zal de firma gemachtigd zijn auto's te verkopen aan verlofgangers naar Europa en Amerika. De Ford fabriek bevindt zich in Keulen, twee tot drie uur van de Nederlandse grens. De heer Neme vertelde ons dat het verkrijgen van het Ford agentschap de grootste business was welke de firma ooit gedaan had. De studybaker had de firma gedurende 16 jaar gehad en maken thans voorbereidingen dit agentschap over te dragen. Binnen afzienbare tijd zullen voor belangstellenden demonstraties gehouden worden met de laatste modellen welke in de loop van de volgende maanden zullen arriveren.

Ook zal men daar tegen concurrerende prijzen verkopen. Men wacht op de komst van de heer D. Portillo uit Caracas, fabrieksmanager, om de nodige aanwijzingen te geven voor de z.g. service, zodat het nooit aan reserve onderdelen zal ontbreken. Wij wensen de firma Neme gaarne veel succes toe als Ford agente.

Pater Huigen naar Nederland

Oranjestad. — Onder zeer grote belangstelling en uitgeleide gedaan door de geestelijkheid vertrok gistermorgen van het vliegveld Dakota, de Z.E. pater Huigen met zes maanden verlof naar Nederland. Dank zij pater Huigen die een zo grote steun was voor de Liga di Maria, is er de laatste jaren heel wat verbeterd in San Nicolas. Wij wensen hem van harte een prettig verlof en hopen hem over zes maanden weer in ons midden te hebben.

Hartelijk afscheid van havemeester Noot

Oranjestad. — Zaterdagmorgen was de politiecantine in Oranjestad tot de laatste plaats bezet, toen het echtpaar Noot binnenkwam. Onder de aanwezigen bevonden zich de Gezaghebber, mevr. Kwartsz, het voltallige Bestuurscollege, Landsminister Pauw, vele hoofden van dienst, vertegenwoordigers van Lago en Eagle, een deputatie van de Vereniging van Handelaren, collega's van de heer Noot, het personeel van Haven- en Loodsdienst en nog vele anderen.

Als eerste nam de vervangende havenmeester J. Meenhorst het woord. Hij bood het echtpaar een Oosters schrijfbureau met stoel aan, alsmede een grote foto van het Haven- en Loodsdienst personeel.

De Gezaghebber was de tweede spreker. Hij noemde het afscheid nemen van de heer Noot droevig, dankte hem voor de buitengewoon goede en prettige samenwerking en noemde hem een lichtend voorbeeld voor de andere ambtenaren. Spreker sloot zich aan bij de woorden van de heer Meenhorst en dankte nogmaals voor de bijzondere steun aan het B.C.

Ir. A. v.d. Berg, hoofd van DOW, bracht namens de Havencommissie dank aan de scheidende functionaris en namens deze commissie en de Vereniging van Handelaren bood hij het echtpaar Noot een televisie apparaat aan, dat terstond na aankomst in Nederland thuis bezorgd en gemonteerd wordt waar zulks gewenst wordt.

De heer Godfried Eman sprak namens de scheepvaart maatschappijen en dankte eveneens in hartelijke bewoordingen.

De heer Hans Meyer sprak uit naam van de here Withfield, voorzitter van de Ver. v. Handelaren, die wegens ziekte verhinderd was. Ook hij dankte voor het prettige contact met de heer Noot.

De Marine Manager Stovell van de Lago zei dat hij pas zes maanden te zijn, doch in deze tijd de heer Noot te hebben leren kennen als een buitengewoon prettige, adoch plichtsgetrouw ambtenaar.

De heer Noot beantwoordde de sprekers en gaf een overzicht van de geschiedenis van het loodswezen gedurende de laatste 16 of 17 jaar, waaraan zijn eigen levensgeschiedenis zo nauw verbonden is. Zijn rede werd onder volkomen stilte en met de grootste belangstelling gevolgd.

Een hartelijk en langdurig applaus volgde op de woorden van de heer Noot. Nog lang bleef men na onder gezellige kout en een koele dronk.

Don Gilberto vertrokken

Oranjestad. — De „Don Gilberto”, het scheepje waarmede een groepje gezeleze Colombiaanse soldaten (eigenlijk gewapende douaniers) een onvrijwillige reis naar Aruba maakte, is gisteravond 4 uur met een sleepboot naar de Lago gesleept om nieuwe batterijen voor de motoren in te laden en vertrok afgelopen nacht met een nieuwe bemanning naar Rio Hacha. Naar wij vernemen is de vorige bemanning in arrest genomen. De soldaten zijn op vrije voeten gebleven.

Douane clubhuis op transport

Oranjestad. — Het mag dan geen heel huis geweest zijn, het halve huis, een voormalig kantoor van de Lago, werd op transport gesteld op een grote trailer en vervoerd naar de woonwijk Dakota. Daar zal het dienst doen als clubhuis voor de douane. Men is van plan daar sportterreinen aan te leggen en het geschenk van de Lago is een welkome aanwinst.

Het vervoer geschiedde door de Lago, terwijl de Elmar een oogje in het zeil hield op plaatsen waar de electrische leidingen eventuele obstakels zouden vormen. De politie leidde het verkeer en zonder enig incident kwam het gevaarte op zijn plaats.

Examens

Oranjestad. — De uitslag van het examen 3e rang is als volgt: Geëxamineerd 7 candidaten. Afgewezen 6, geslaagd 1, t.w. Tien Kam Yet.

Mevr. Westerink verlaat Aruba

Afscheid tijdens R.C.A. picnic

Oranjestad. — De R.C.A. familie was gisteren voor een pic-nic op het landgoed Miramar bijeen. Er heerste een zeer prettige stemming en menig dansje is gemaakt. De koele dranken en heerlijke spijzen zorgden dat de stemming er in bleef.

Tijdens dit feest werd afscheid genomen van een lid der familie en wel Mevrouw Westerink-Ziel en kinderen, die binnen enkele dagen naar Nederland vertrekken. De heer Westerink blijft voorlopig nog op Aruba.

In een hartelijke toespraak wees een der R.C.A. bestuurderen, de heer Nephtali Henriquez op het goede, dat door Mevrouw Westerink voor R.C.A. gedaan was. Hij betreurde het heengaan, dat echter vanwege familieomstandigheden moest plaats vinden. Namens de vereniging R.C.A. werd de scheidende familie een prachtige pendule aangeboden. In een kort woord dankte de heer Westerink voor de verrassing, welke aan zijn echtgenote ten deel viel. Hij verklaarde dat ook zijn echtgenote en kinderen Aruba en R.C.A. lief hadden gekregen. Hij was er van overtuigd, dat R.C.A. en Aruba steeds in de herinnering van zijn gezin zou blijven voortleven.

Hollandia scoort nippertje winnend doelpunt

Oranjestad. — Hollandia dat in de wedstrijd tegen Dakota twee kostbare punten verloor, heeft zich tegen Estrella niet laten verrassen ofschoon het zeer weinig gescheeld heeft of de Oranjehemden hadden een der beide punten aan Estrella moeten laten.

Gedurende de eerste helft ging de strijd vrijwel gelijk op. Hollandia was gedurende 10 minuten het meest in de aanval. Het was middenvoor Lopez, die in de 8e minuut een prachtige kans kreeg de leiding te nemen, maar de Hollandia-linksbinnen knalde rakelings naast. Twee minuten later had hij echter meer succes toen hij de bal van Werleman aangegeven kreeg en hard en laag de uitgelopen Estrella-keeper passeerde (1—0).

De Estrella-voorhoede, flink gesteund door de halflinie Fingal en Werleman met Maduro als spil, kwam steeds meer opzetten en de Hollandia-defensie, waar Vos en Fingal een goede partij speelden, moesten menig maal alle zeilen bijzetten om doelpunten te voorkomen.

Ongeveer 10 minuten voor het verstrijken van de eerste helft/brak linksbuiten Gomez plotseling door de Hollandia-defensie, maar de uitgelopen Emers wist de bal juist voor de voeten van de Estrella-linksbuiten te pikken, daarmede een zeker doelpunt voorkomende. Precies 1 minuut voor het einde kreeg de linksbuiten Orman nog een kans de voorsprong te vergroten, toen hij op de lijn van het strafschopgebied een vrije schop moest nemen. Het schot ging echter rakelings over. De rust ging in met een 1—0 voorsprong voor Hollandia.

Na de hervatting hadden de Estrellanen het beste van het spel. Snel en met goed opgezette aanvallen trokken zij keer na keer op het Hollandia-doel af. Het wilde in deze beginperiode van de tweede helft in de Hollandia-voorhoede niet vlotten. De linksbinnen Franken bleek het niet te bevallen en verliet het terrein, zodat Hollandia met 10 man verder moest spelen. Er waren ongeveer 15 minuten gespeeld, toen bij een der Estrella-aanvallen rechtsbinnen Koolman een keihard schot op het Hollandia-doel loste. Vos, de Hollandia-back, die hoogspringende bal trachtte weg te koppen, deed de bal van richting veranderen en buiten het bereik van Emers verdween het leer hoog in het doel (1—1).

Ongeveer een kwartier voor het einde, toen Tromp op de rechtsbuitenplaats er snel tussen uittrok, passeerde

Van de Arubaanse Sportvelden

hij op handige wijze met een schijnbeweging Angela en plaatste de bal toen keurig voor de voeten van de kleine naar binnen gekomen Orman, die met een hard schot onder de vallende Estrella-keeper door scoorde. Een prachtig doelpunt, dat Hollandia de leiding gaf en zo bleek ook de zege want in de rest van de tijd werden geen doelpunten meer gemaakt en zo wonnen de Oranjehemden met 2—1 en bleven daardoor de kans op het kampioenschap in de A-klasse behouden.

Dakota reserves winnen

Oranjestad. — De Zaterdagmiddag op het Dakota-terrein gespeelde B-klasse-wedstrijd tussen Dakota reserves en de R.C.A. B-klassers werd na een sportieve, doch eenzijdige strijd door Dakota met 4—0 gewonnen.

RCA moet punten delen

Oranjestad. — De in het R.C.A.-Sportcentrum gespeelde Overgangsklasse wedstrijd tussen R.C.A. en Dos Caminos, welke aanvankelijk een sportief verloop had, eindigde in het laatste gedeelte van de tweede helft wat rommelig tengevolge van het feit, dat scheidsrechter Hildo Croes het spel niet in handen had. Het ging enige minuten voor het einde toen de stand 3—3 was, geheel mis en twee spelers moesten vanwege wangedrag het veld verlaten. Het was voor de weinige bezoekers een opluchting toen de strijd verstreken was en het eindsignaal klonk.

Mariniers te sterk

Santa Cruz. — Op het Estrella-terrein te Santa Cruz vond Zaterdagmiddag de wedstrijd plaats tussen Republiek en de Mariniers. De gehele wedstrijd hadden de Mariniers een veldmeerderheid en de uitslag 6—0 mooge daarvan wel het beste bewijs zijn.

BONAIRE

Bonaire wordt groen

Bonaire. — Het is merkwaardig om te zien hoe snel een kleine regenbui het aanzien van ons eiland veranderd heeft. De grijze, droeve, ziekelijke kleur van de heuvels is als bij spoorslag verdwenen. Overal begint het groen te worden. Vooral de Ceru Grandi met de bloeiende Guayacá biedt een prachtig gezicht. Jammer, dat al die pracht maar van heel korte duur is. Het is te hopen, dat de regen nu maar aanhoudt.

Pater Bancke houdt triduum

Bonaire. — In het afgelopen weekeinde heeft de Zeer Eerw. Pater Bancke in deze parochie een triduum gehouden voor de Nederlands sprekenden van ons eiland. Door zijn welsprekendheid heeft de Pater zijn toehoorders weten te boeien. Mogen zij rijke vruchten plukken van de leerzame onderrichtingen, die zij op deze avonden gehad hebben.

Diploma-uitreiking Technische school

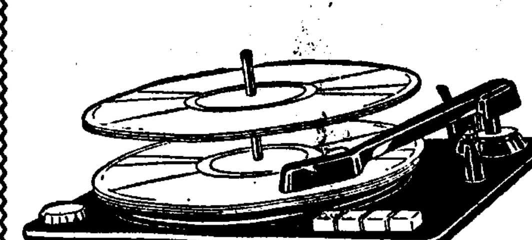
Bonaire. Zaterdag jl. vond de eerste diploma-uitreiking aan de leerlingen van de Technische School plaats. De heer Holten, Directeur van deze school, drie jaar geleden met een handje vol jongens begon, kan met tevredenheid op zijn werk terugzien. Want de negen candidaten, die het eindexamen hebben afgelegd, zijn allen geslaagd. Verschillenden van de jong geslaagden hebben al een plaatsing kunnen krijgen. Zo zal het ook voor hen, die niet naar Curaçao vertrekken, een goede ambachtslui wel werk is.

De leerlingen hielden een tentoonstelling van de door hen vervaardigde werkstukken.

Onze gelukwensen aan het personeel van de school, en vooral aan de geslaagden en hun ouders.

Poppentheater geeft voorstelling

Bonaire. — Door medewerking van de Sticusa is het aan de A.N.V., afdeling Bonaire, gelukt het gezelschap van Don Vermeire over te laten komen. De eerste voorstelling vond plaats gisteravond in het Brion Kazerne. De zaal was tamelijk goed gevuld. Door het daverend applaus, dat de spelers oogstten, kon men afleiden, dat het spel in de smaak viel. Vooral het stukje in Papiamento „Capricho” werd door het publiek zeer gepprecieerd.



CUROM (416.6 m.)
17.30 Ora infantil
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Programma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht.
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Zieken en Zuigelingenzorg.
19.25 Gevarieerde muziek
19.40 Hoorspel „El Gato”
20.10 Sport Reportage
20.15 Dansmuziek
20.30 Gevarieerd Programma
21.00 Dans muziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)
17.30 Opening
17.33 Muziek
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.30 Programma van All Electric Sales and Service
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones
21.15 Muziek
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)
17.00 Muziek
17.30 Heinekens bri Wrokoman prisiri
17.45 Populair melodieën
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Voor de luisteraars
19.00 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Muziek van Chopin
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Coraibische gebieden.
21.25 Muziek
21.30 Sluiting.

P.C.J.
18.37 Nederlandse Orkesten.
19.00 Nieuws
19.17 De Amsterdamse Politiekapel
19.30 Nederlandse Kroniek
19.40 Een kwartier met Joop de Knegt
19.55 Sport.
20.10 Intermezzo.
20.16 Praatje uit Parijs
20.23 Voor de West:
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

Beurs Caracas

Caracas. — De beursberichten van Caracas, ons opgegeven door Maduro & Curiels Bank luidden:

Avenida Bolivar (4de Em)		93 12/%
Avenida Bolivar (5de Em)		90 1/2% tot 91%
Banco Venezolana	Bs	13.000 per stuk
Coupons Banco Venezolana	Bs	2600
Aandelen Electridad Caracas	Bs	170
Aandelen Envases Venezolanos	Bs	130